

Pouka za učitelje 1-12

Biblijska pouka za učitelje

Januar, februar, mart 2012

UPOZNAJMO NAŠEGA BOGA

Džo En Dejvidson

Preveo s engleskog:

Milan Šušljic

UPOZNAJMO NAŠEGA BOGA

Ko bi mogao da posmatra slike koje nam stavlja na raspolaganje svemirski teleskop Hubble i da ne bude zadivljen lepotom svemira? Zadivljen poznatom slikom „Galaksije Sombrero“ jedan pisac je rekao: „Kako bismo samo počeli da shvatamo znanje, silu, razmišljanje, istine i namere uložene u Galaksiju Sombrero (koja je samo jedna od miliona drugih)? I tu smo, tako mali i tako usamljeni, trunke prašine u veličini stvaranja, s toliko toga pred svojim očima, toliko toga što daleko nadilazi moć našeg shvatanja!“

Međutim, daleko više od samog svemira mora da nas zadivi njegov Stvoritelj, jer je samo Neko daleko veći od svemira mogao da ga stvori.

Naravno, za nas kao hrišćane i čekaoce drugog Hristovog dolaska, Bog kojemu služimo je zaista Onaj koji je stvorio svemir – sve od galaksije Sombrero do kvarkova od kojih se sastoji celokupna materija u njoj i u svemu ostalom.

Upravo u tom kontekstu, u kontekstu Gospoda kojemu služimo i kojega obožavamo, biblijska pouka za ovo tromesečje će se baviti teologijom, što je samo tehnički termin za izučavanje Boga. Uostalom, zar nije važno da se upoznamo s Bogom kojemu služimo, u kojega verujemo i kojega obožavamo – Onoga kojega smo pozvani da volimo „svijem srcem svojijem, i svom dušom svojom, i svom snagom svojom, svom misli svojom“ (Luka 10,27).

Slika o Bogu koju nam priža Biblija je zaista vrlo široka, sveobuhvatna. Da, Božja ljubav se naglašava stalno iznova, ali ima toliko toga o Njemu što On želi da saznamo. Na primer, postoje stotine imena za Boga u Bibliji. Svako od njih nam može dati dublje i bolje razumevanje velikog Boga neba i zemlje.

U toku ovog tromesečja ćemo razmišljati o Bogu sa različitih aspekata, koji su nam pokazani i truditi se da shvatimo šta nam oni znače u praktičnom smislu. Počecemo s osnovnim, kao što je Trojstvo – zadivljujućim učenjem da je Bog jedan, a ipak složen od tri božanske Ličnosti. Odatle ćemo se usredsrediti na Boga kao Stvoritelja, na doktrinu koja predstavlja temelj svega u što verujemo.

Zatim, razmatraćemo Njegovo delo otkupljenja, jer biti samo stvoren u jednom grešnom svetu nije dovoljno. Nama je potrebno da budemo otkupljeni. Razmatraćemo Boga i kao Boga blagodati i Boga suda. Razmatraćemo i Njegovu svetost, Njegov zakon, Njegovu subotu, što sve proizlazi iz Njegovog karaktera i pomaže nam da bolje shvatimo kakav je On.

Mi ćemo, osim toga, razmišljati i o nekim drugim aspektima Boga o kojima se obično ne razmišlja, razmišljaćemo o Bogu lepote, Bogu istorije, pa čak i o Bogu romanse. Među ostalim temama, kao što su molitva i ekologija (mi želimo da razmišljamo o nekim praktičkim aspektima želje da služimo Bogu, našem Gospodu), razmatraćemo Božja velika obećanja o drugom Hristovom dolasku, koje nas vodi do vrhunca istorije i do kraja strašnog iskustva ljudskog roda sa grehom.

Bog je veliki (On je između ostaloga, stvorio i nepreglednu galaksiju sombrero!). Mi smo tako mali kada se uporedimo s njome. Kako zahvalni bismo morali da budemo, prema tome, da svakom zraku svetlosti. Nama je, dakle, prepušteno, kao pojedincima, koliko ćemo verno hoditi u svetlosti, zar ne?

Džo En Dejvidson je profesor teologije na Univerzitetu Endrus, u Berijen Springsu, Sjedinjene Države

Prva pouka

Ključni tekst: Juda 20.21.

Učenici treba da:

Saznaju: Pregled biblijskog temelja razumevanja doktrine o Trojstvu.

Osete: Da budu spunjeni srahopoštovanjem pred veličinom, složenošću i isprepletenošću pravednog dela Trojstva.

Učine: Da obožavaju Oca, Sina i Svetoga Duha.

Kratak pregled pouke:

I. Saznati: Tri u Jednom

- A. Kako su Otac, Sin i Sveti Duh delovali zajedno u našu korist pre osnivanja sveta?
- B. Koji izrazi i prikazi u Evanđeljima pokazuju Božanstvo Isusa Hrista?
- C. Na koji način Biblija opisuje umnoženost jedinstvo Božanstva?

II. Osetiti: Sila i slava

- A. Koji aspekti Božanstva bude strahopoštovanje, strah, poštovanje?
- B. Koja osećanja prema Bogu pobuđuju opisi načina na koji Otac, Sin i Sveti Duh sarađuju u procesu našeg spasenja?
- C. Koji aspekti božanske trojedne prirode pojačavaju u nama svest o bliskosti odnosa koj možemo da uspostavimo s Njime?

III. Učiniti: Ti s dostojan

- A. Na koji način sve osobine Božanstva zajednički produbljuju našu svest da je Bog dostojan obožavanja?
- B. Kako se tvoje obožavanje Boga promenilo kada su otkrio jedinstvene aspekte i međusobnu isprepletenost Trojstva?

Ukratko rečeno: Iako nam je teško da shvatimo prirodu Stvoritelja svemira, Pismo nam pomaže da razumemo da Bog postoji u tri

posebne Ličnosti, od kojih svaka ima različitu ulogu. A ipak, sve Tri deluju zajednički kao Jedna.

KORAK 1 – Motivirati:

Ključna zamisao za duhovno rasteenje: Biblija naučava jedinstvo Božanstva, ali njeno dalje proučavanje otkriva da je ovo jedinstvo dinamički odnos među tri posebne Ličnosti.

Samo za učitelje: Mnogi ljud smatraju da je doktrina o Trojstvu tajanstvena i da ju je čak i kao doktrinu najbolje ostaviti neproučenu i jednostavno je „prihvatiti verom“. Naglasi da je ova doktrina, ako se pravilno razume, stvarno korisna za bolje razumevanje Boga i naše vere u Njega. Zaista, mnoge osnovne hrišćanske doktrine su utemeljene na razumevanju Boga koje je sadržano u doktrini o Trojstvu.

Atomska teorija, ideja da je materija sastavljena od bezbrojnih submikroskopskih jedinica koje nazivamo atomi, predstavlja jedan od stubova savremene nauke. Upravo je Grk, Demokrit, oko 450. godina pre Hrista, skovao reč atomos, doslovno u značenju nedeljiv. Atom, verovao je Demokrit, je sakrivena, nepodeljiva jedinica, iza koje se krije mnogobrojnost svega što vidimo oko sebe.

Kada su naučnici počeli da ponovo otkrivaju i potvrđuju Demokritovu hipotezu u naše moderno vreme, došli su do novih otkrića. Atom, prvobitna jedinica, predstavlja, u stvari, samo ime za složene odnose među delićima od kojih je sastavljen. Protoni nisu ništa više „atomski“ nego elektroni ili obrnuto. Ukoliko nedostaje jedan od njih, nedostaje i celi atom.

Na isti način, Stari zavet u Bibliji nas obaveštava da je Bog Jedan. Ali, kada ga malo bolje proučimo, otkrivamo da je ovo Jedinstvo proizvod skladnog odnosa među Tri posebna Bića, od kojih je svako jednako božansko i zajednopostojeće. Iako se atom može, i jeste – suprotno svome imenu – razbiti na svoje sastavne delove, ovaj trojedni Bog je u stvari nedeljiva celina koja naglašava svaku stvarnost.

Razmotri u razredu: Koje druge primere jedinstva u mnogorazličnosti možemo naći u svetu oko nas, primere koji nam pomažu da razumemo trojednu prirodu Trojstva?

KORAK 2 - ISTRAŽI

Samo za učitelje: Biblija nas upozna s Bogom koji je Jedan, s Bogom koji je karakterističan po svojoj „echad“, ili jedinstvu. A ipak, od samog početka, nama se predstavlja slika mnogostranog Boga. Naglasi da se jedinstvo Božanstva o kojemu se govori u Starom zavetu ne odnosi samo na matematičku jedinstvo, već na jedinstvo namere i bića. Osim toga, naglasi da se gramatička množina Božanstva ni na koji način ne može izjednačiti s mnogoboštvom. Iznesi jasno učenje o božanskoj množini – Elohim – u Starom zavetu i Njegovom jedinstvu u Novom.

Biblijski komentar

I. Jedinost Trojednog Boga (Razmotri tekst u 5. Mojsjevoj 6,4 u razredu!)

Tekst u 5. Mojsjevoj 6,4. nam govori da je Bog Jedan. Zašto je to važno? Većina od nas je svesna, bar u nekoj meri, postojanja ideje o „panteonima“ – „svaki bog“ – i mitologijama starih naroda koji su okružavali stari Izrailj. Kada je narod zaboravio Boga koji ga je stvorio po svom obličju, počeo je da stvara bogove po svom obličju.

Mnogi od tih bogova u panteonima počeli su da se poštuju i obožavaju među pripadnicima određene klase ljudi. Bili su to verovatno, plemenski ili porodični bogovi. Ili su to bili bogovi koji su predstavljali neku poželjnu osobinu, ili čak profesiju ili zanimanje. Kao što Novi zavet kaže, teško je i skoro nemoguće

služiti dvojicu gospodara; i tako, većina ljudi ima svoje ljubimce među bogovima, poštujući ostale usput, povremeno, nekim pravovremenim prinosom ili kađenjem.

Kada su kraljevi i sveštenici zadobili vlast, našli su da je im je korisno da prikupe te bogove u panteone, koji su podsećali na kraljevske dvorove toga vremena. Bili su svojevrsni sistemi, obično s jednim bogom koji je vladao nad nemirnom gomilom manjih božanstava s njihovim posebnim zadacima koji su odražavali njihovo različito poreklo. Međutim, nije to bilo jedinstvo koje se izražavalo jevrejskom rečju „echad“, i koja bi se najbolje mogla prevesti rečju „sklad“, zamisao koja se nikako nje mogla primeniti na stari politeizam.

Nadahnuti pisci su odbacivali politeizam, zato što su znali da je Bog Jedan. Međutim, ta jedinstvo nije označavala broj. Bog Biblije je jedinstven. Međutim, sama Njegova jedinstvenost nije ga činila dostojnim obožavanja; u protivnom, mogli bismo sto tako lako obožavati snežne pahuljice koje su jedinstvene li svoje otiske prstiju koji su neponovljivi.

Uzmi i ovo u obzir: Iako ne moramo da tražimo druge bogove, kao nekadašnji politeisti, mi možemo stavljati mnogo što-šta iznad pravog Boga! Na koji način to doprinosi da se deli i naša lojalnost i naše obožavanje? Šta bismo mogli da naučimo od jedinstva i jedinstvi namere koja se pokazuje u delatnostima Božanstva? Vidi Jovan 17,22!

II. Kenozis

(Razmotri tekst u Flibljanima 2,6-8 u razredu!)

Kao što ova pouka naglašava, sumnje u Trojstvo se uglavnom usredsređuju na Božanstvo Isusa Hrista. Normativno hrišćanstvo uči da je Bog uzeo oblik Čoveka Isusa Hrista u prvom stoleću naše ere, u jednoj zabačenoj provinciji Rimskog carstva. On je bio pogubljen kao zločinac na posebno nečastan način, a tri dana posle toga se vratio u život.

Kao što je apostol Pavle naglasio u 1. Korinćanima 1,22-25, te činjenice su bile neprihvatljive mnogima. Jevreji, koji su smatrali da najbolje razumeju Pisma, verovali su da su hrišćani jeretici i da greše. Da, trebalo je da Mesija dođe, ali ne na takav način! Grci, savršeno spremni da svu mudrost sveta uključe u svoju filozofsku tradiciju, mislili su da je ta naizgled neprihvatljiva besmislica, daleko od njihove mudrosti.

Čak su i neki hrišćani teško prihvatili ovo tvđenje. Pojavljivale su se hrišćanske jeresi, najvećim delom zaokupljene problemom Hristovog Božanstva, a posebno službom pomirenja. Neke grupe, kao što su Ebioniti, govorile su da je Isus bio samo čovek, u najboljem slučaju prorok. Drugi su govorili da je Isus bio Bog, ali da je samo izgledao kao čovek u toku svoje službe i da je samo naizgled stradao na krstu. To gledište se nazivalo docetizam, na temelju grčke reči koja je značila „naizgled“. Arijanizam je govorio da je Hristos bio „vrsta božanstva“, ali da je bio stvoreno biće.

Sve te jeresi su pokušavale da reše ono što su njihovi začetnici smatrali problemom u Hristovoj jasnoj poruci o Njegovom Božanstvu, ljudskosti i pomirenju, koje su propovedali apostoli i četiri kanonska Evanđelja. Međutim, iako su smatrali da su svojom naukom rešili navodne probleme, rešenja jeretika su ukidala silu pravog evanđelja. Ako je Hristos bio samo čovek, kako je Njegova žrtva mogla da pomogne bilo kome? Onda bi bio samo mudar učitelj koji se suočio sa vrlo neugodnom sudbinom, i koji ju je, mora se priznati, vrlo hrabro podneo! Ali, ako je samo naizgled, prividno, stradao na krstu, u čemu je onda bila svrha krsta? Ako, sa druge strane, nije zaista bio božansko biće, već više neki super-anđeo ili polubog, kako bi Njegova smrt i uskrsenje mogli da donesu pomirenje za grehe protiv Boga?

Suprotno svemu tome, apostoli su propovedali da je Hristos u svakom smislu bio Bog, ali da se odrekao svojih prednosti, ispraznio sebe (grčki: kenosis) od svih prepogativa Božanstva, čak toliko da je umro smrću zločinca na krstu. On je sve to učinio samo iz ljubavi prema nama; samo se nas radi odrekao svega. Ako ste to shvatili, onda ste shvatili evanđelje!

Uzmi i ovo u obzir: Zašto je pravilno razumevanje prave prirode i božanstva Isusa Hrista tako bitno za naše razumevanje Njegovog spasonosnog života, smrti i uskrsenja?

KORAK 3 – PRIMENI

Samo za učitelje: Upotrebi sledeća pitanja da pomogneš svojim učenicima da utrde ono što su naučili o prirodi i važnosti našeg znanja o Trojednom Bogu.

Pitanja za razmišljanje:

1. Šta misliš šta su biblijski autori hteli da kažu kada su napisali da je Bog Jedan? Zašto je tako važno da znamo da je Bog Jedan?
2. Zašto misliš da je upravo Hristovo Božanstvo bilo najčešće stavljano pod znak sumnje kada su ljudi pokušavali da potkopaju doktrinu o Trojstvu? Zašto je Hristovo Božanstvo bilo tako teško za prihvatanje uprkos tako jasnim biblijskim i istorijskim dokazima?

Pitanja za primenu:

Šta možemo da naučimo o tome šta Bog želi da nam da u našem pojedinačnom životu, u porodicama i u crkvi, ako isputujemo doktrinu o Trojstvu i Njegovom jedinstvu u mnogostranosti?

KORAK 4 – STVORI

Samo za učitelje: U toku ove sedmice zajedno smo naučili lekciju o važnosti kako božanskog jedinstva, tako i Njegove mnogostrane prirode, onako kako se otkriva u doktrini o Trojstvu. Sledeće aktivnosti će nam pomoći da zapamtimo i primenimo naučene pouke u svom budućem proučavanju i duhovnom rastenju.

Aktivnost broj 1: Jedan važan aspekt doktrine o jedinosti Boga koja je objavljena u Bibliji je njena jedinstvena posebnost. Niko i ništa drugo nije ni slično Bogu.

Imaj tablu pri ruci. Ukratko razgovaraj o Božjoj jedinosti. Upitaj učenike da navedu načine na koje je Bog jedinstven. Dok se oni trude da h navedu, napiši karakteristike koje obeležavaju Božju jedinstvenost. Povedi onda razred u molitvi hvale Boga zbog tih vrlina i načina na koje ih je On pokazao na naše dobro.

Aktivnost broj 2: Svako zna da Stari zavet govori o jedinosti Boga, dok Nov zavet otkriva Sina i Svetoga Duha. Ali, da li je to istina? Neka vernici potraže u Starom zavetu primere pokazivanja Svetoga Duha ili Sina. Primeri: 2. Mojsijeva 31,3; 1. Dnevnika 28,12; Jov 33,4. za Svetoga Duha; 1. Mojsijeva 18,3; Danilo 7,13. za pojavu Hrista. Možeš to dati kao zadatak sedmicu dana ranije, pre proučavanja ove pouke!

Druga pouka

Ključni tekst: Kološanima 1,16.

Učenici će:

Saznati: Razgovarajte o tome kako verovanje u Boga kao u Stvoritelja utiče na naše razumevanje drugih biblijskih učenja, kao što su krst i nova zemlja.

Osetiti: Osetiti razliku koju verovanje u lično zainteresovanog Stvoritelja unosi u životnu filozofiju vernika.

Učiniti: Prihvatiti i postovati Boga kao Stvoritelja, ali i kao Onoga koji nas ponovo stvara.

Kratak pregled pouke:

- I. Saznati: Temelj verovanja
  - A. Kako nam prihvatanje biblijskog stvaranja pomaže da razumemo silu koju Bog ima na raspolaganju da bi nas spasao od naših greha?
  - B. Kako naše razumevanje Božje uloge kao Autora svemira i sedmodnevnog stvaranja utiče na naše verovanje u subotu, u uskrsenje, ponovno stvaranje Zemlje?

- II. Osetiti: Stvoreni slučajno ili planski?

- A. Kakva osećanja strahopoštovanja, radosti i hvale se bude u nama dok razmatramo dela našeg Stvoritelja?
- B. Kakvu promenu verovanja da smo stvoreni po Božjem planu umesto nekim beznačajnim slučajem, unosi u naše ponašanje prema Bogu i jednih prema drugima?

III. Učiniti: Bog nas je stvorio

- A. Na koji način možemo najbolje poštovati svog ličnog Stvoritelja, punog ljubavi?
- B. Na koji način činjenica da nas je Bog ne samo stvorio, već dao i najbolje darove Neba da nas otkupi utiče na način kojim odgovaramo na Njegov poziv?

Ukratko rečeno: Verovanje u biblijski izveštaj o stvaranju utiče ne samo da naše prihvatanje svemogućeg Stvoritelja, već menja i naše razumevanje subote, krsta, uskrsenja i mnogih drugih doktrina.

KORAK 1 - MOTIVACIJA

Ključna zamisao o duhovnom rastezanju: Božja uloga kao Stvoritelja je nerazdruživo povezana s onim što znamo o Njegovom karakteru, i najvažnije, o Njegovoj ulozi kao našeg Otkupitelja.

Samo za učitelje: Naglasite važnost našeg razumevanja Boga kao Stvoritelja i kako se ta Njegova uloga odnosi na druge aspekte Njegovog karaktera i Njegovog delovanja u našu korist. Objasnite kako možemo saznati više o Bogu ukoliko pravilno razumemo Njegovo delo stvaranja i njegove posledice.

Većina naučnika danas deluje polazeći od pretpostavke poznate kao „metodološki naturalizam“. U srži, to je gledište da sve što se

dogodilo ili se događa ili će se dogoditi, ima neki prirodni uzrok, a posebno ne ono što bismo mogli nazvati „natprirodnim uzrokom“. Kritičari su ovu postavku nazvali „metodološkim ateizmom“, jer strogo uzevši, ona isključuje Boga kao Stvoritelja, Održavatelja i Otkupitelja.

Mnogi ljudi misle da je ova pretpostavka vrlo ubedljiva, zato što većina događaja koji se zbivaju u našem svakodnevnom okviru

bar naizgled nema natprirodni uzrok. Čak i događaji i pojave u kojima mi, kao hrišćani, vidimo Božju ruku, mogu se objasniti, koliko god to nama zvuči neprihvatljivo, sticajem okolnosti. Naturalisti pretpostavljaju da, ukoliko se sada sve odvija na taj način, moralo se i u prošlosti tako odvijati. Njihovo gledište bi se moglo uporediti s gledištem skeptika koje je opisano u 2. Petrovoj 3,4: „Jer otkako oci pomriješe, sve stoji tako od početka stvaranja.“

Da bi se to moglo dokazati, metodološkim naturalistima je potrebno vreme, mnogo vremena, kao da neko nepoznat baca kockice koje se nekako slažu u prekrasno isplanirani svet u kojemu mi sada živimo. Međutim, tamo gde metodološki naturalisti vide slepu slučajnost, mi hrišćani i čekaoci drugog Hristovog dolaska vidimo svet koji je nastao kao savršena tvorevina voljom dobronamernog Stvoritelja – međutim, bio je to svet koji je kasnije pokvaren grehom. I mi očekujemo Otkupitelja koji će ga obnoviti u vratiti mu njegovo prvobitno savršenstvo.

Razgovaraj u razredu: Savremena kozmološka i evolucionistička teorija da je sve što je stvoreno jednostavno slučajno nastalo strana je pogledima Biblije. Kako da vidimo da priroda „glasi slavu Božju“? (Psalam 19,1)

KORAK 2 - ISTRAŽI

Samo za učitelje: Naglasite važnost stvaranja u razumevanju Boga u Starom i u Novom zavetu. Da to razumevanje postoji u Starom

zavetu ne predstavlja nikakvo iznenađenje. Uostalom, prvo pitanje da koje Biblija odgovara je pitanje kako smo došli na svet i zašto smo došli u postojanje. Međutim, stvaranje je temeljno i za otkupljenje u Novom zavetu. Ono uklanja lažni utisak da se Bog Novog zaveta na neki način razlikuje od Boga Starog zaveta.

Biblijski komentar

I. „Sve što je postalo“

(Razmotri tekst u Kološanima 1,16. u razredu!)

Ni Stari ni Novi zavet ni slučajno ne uzimaju u obzir mogućnost da Bog nije stvorio svemir. Većina naroda i religija u blizini Izrailja verovala je a svemir zaista ima stvoritelja ili stvoritelje. Izuzetak je bio filozof Epikur sa svojim sledbenicima, kao što je Likrecije, koji je verovao da je svemir večan, samodovoljan, nepromenljiv u svojoj suštini.

Važna razlika je bila u tome što Biblija govori da je Bog uzrok svega. Neke religije i flozofije – platonizam, na primer – su učile da je vidljivi svet stvoren silom Demiurga. Na grčkom, taj pojam se odnosi na umetnika ili veštaka. Taj demiurg nije stvorio materiju, već je bio samo vešt mehaničar koju ju je organizovao kao funkcionalnu celinu i na manje-više estetski ugodan način. Nesavršenstvo vidljivog sveta se objašnjavalo nesavršenom veštinom demiurga. Naravno, smatralo se da demiurg nije bio upoznat s nekim višim duhovnim svetom.

Zoroastrijanizam, religija starog Irana, verovala je u dva boga, jednog dobrog i jednog zlog. Dobri bog je stvorio one životinje koje su oni smatrali dobrima i lepima. Zli bog je stvorio gmizavce, životinje i biljke koje su smatrali odbojnima i štetnima.

Danas, mnogi koji žele da usaglase Bibliju s takvim teorijama kao što je evolucija, predlažu da je Bog stvorio svemir, ostavio ga da se dalje razvija sam po sebi jedno određeno vreme, a onda se ponovo pojavio da usadi „dušu“ u pripadnike ljudskog roda koji se sam razvio dok je On bio odsutan.

Nijedno od ovih shvatanja nije u skladu s onim što Biblija uči. Ovaj tekst i mnog drugi jasno govore da je Bog sve stvorio. U to su uključene stvari suviše male da bismo ih mogli videti, ali i one koje su suviše velike za naše oči: nevidljive duhovne stvarnosti i najzemaljskije pojednosti naše neposredne okoline. U svom prvobitnom stanju, one su odražavale Njegovo savršenstvo i dobrotu, i jednoga dana će to ponovo činiti.

Uzmi i ovo u obzir: Zašto je tako važno da se naglasi da je Bog sve stvorio? Šta da učinimo s prastarim čovekovim nastojanjem da isključi Boga iz Njegovih dela stvaranja ili da ga ograniči na neke male njihove uglove?

II. Prisutni prilikom stvaranja

(Razmotri tekst u Jovan 1,1-13 u svom razredu!)

Ovaj tekst se može tumačiti kao proširenje izveštaja o stvaranju iz 1. Mojsijeve, s izrazitim uvodom o Bogu Sinu ili o Reči. Neki komentatori opisuju ovaj pristup kao polemički, u tome što on naizgled prihvata neke činjenice, dok druge odbacuje. Na primer, u trećem stihu on tvrdi, kao i Pavle u Kološanima 1,16, da je Bog, preko Hrista, sve stvorio. Pisac naglašava ponovo da „bez nje ništa nije postalo što je postalo“. I jasno je da pisac živi u svetu u kojemu značajan broj ljudi njegovog vremena nije tu činjenicu smatrao kao samu po sebi razumljivu.

Pisac, dakle, želi, ne toliko da istakne samu činjenicu stvaranja, koliko da pokaže da je cela sveta istorija, zapisana u Starom zavetu, temelj poruke o otkupljenju u Hristu. Tada, kao i sada, bilo je ljudi koji su želeli da promene ili da odbace neke delove Starog zaveta, a posebno izveštaj o stvaranju, iako su i dalje prihvatili Hrista kao Otkupitelja. Nasuprot njima, pisac pokazuje da su izveštaj o stvaranju i otkupljenju delovi jedne te iste priče.

Uzmi u obzir i ovo: Zašto su Hristove uloge kao Stvoritelja i kao Otkupitelja tako nerazdružive? Na koji način plan otkupljenja zavisi od doslovne istinitosti izveštaja o stvaranju u 1. Mojsijevoj?

III. Preko jednoga čoveka

(Razmotri tekst u Rimljanima 5,12-15. u tazredu!)

Iako Pavlova osnovna ideja nije bila da dokaže istoričnost Adama, njegovo dokazivanje zavisi od nje. Pavle je znao za Isusa Hrista kao za istorijsku ličnost. Antički svet nije patio od nedostatka priča o umirućim i uskrslim bogovima koji su navodno davali plodnost poljima ili doveli u stanje prosvetljenja pripadnike svojih tajanstvenih kultova. Većina tih bogova je navodno postojala u neka davna mitska vremena. Međutim, Isus Hristos je bio stvarni čovek koji je živeo u određenom istorijskom razdoblju, o kojemu su pisali oštromni istoričari kao što su bili Josif Flavije i Tacit. On je umro stvarnom smrću da otkupi stvarne ljude od stvarnih greha. Pavle, kao dodatak svom iskustvu sa uskrslim Hristom, govori da je stalno dolazio u dodir s ljudima koji su hodali i razgovarali s istorijskim Isusom.

Ako znamo da je to bio slučaj, kako da protumačimo da je Pavle odlučio da ga uporedi s ličnošću koju je smatrao mitskom? U čemu je svrha da nečije grehe otkupljuje neka mitska ličnost? Ako je istorijski Hristos, kao što i ime govori, centralna ličnost celog hrišćanstva, onda je i istorijski Adam samo nešto manje centralan, zar ne?

Uzmi u obzir i ovo: Ako tvrdimo da imamo poverenja u Hrista, zašto moramo da donesemo i čvrstu odluku da imamo poverenja i u Njegovu Reč?

KORAK 3 – PRIMENI

Samo za učitelje: Posluži se sledećim pitanjima da pomogneš svojim učenicima da razumeju šta mi kao hrišćani i čekaoci Hristovog drugog dolaska mislimo kada kažemo da je Bog naš Stvoritelj

Pitanja za razmišljanje:

1. Na koji način su sve ostale hrišćanske doktrine utemeljene na pravilnom razumevanju Boga kao Stvoritelja? Na primer, plan otkupljenja ili autoritet Pisma?
2. Šta je to što sada veoma popularnu i prihvaćenu teoriju o evoluciji čini krajnje neuskладivom s bitnim hrišćanskim razumevanjem Boga kao Stvoritelja?

Pitanja za primenu:

1. Kada uzmemo u obzir staranje i preciznost s kojima je Bog stvarao zemlju i nastavlja da je održava, šta možemo naučiti o tome kako treba da se odnosimo prema delima Božjeg stvaranja? Kako nas takvo razumevanje može sačuvati od obožavanja stvorenoga umesto obožavanja Stvoritelja?

2. Kako kao Crkva treba da se odnosimo prema ljudima koji postavljaju poštena ili sumnjičava pitanja o načinu na koji mi gledamo na poreklo svemira i stvaranje? Kako da zadržimo čvrsto verovanje u stvaranje i da ne odbacimo one koji se iskreno bore s tim problemima?

KORAK 4 – STVORITI

Samo za učitelje: Što bolje shvatamo prirodu i svrhu Božjeg dela stvaranja, što jasnije sagledavamo pažnju koju je Bog uložio u svoje delo, to ćemo manje biti skloni da nalazimo objašnjenja koja odbacuju Njega ili ga ograničavaju u Njegovom delovanju. Sledeća aktivnost će pomoći učenicima da vide primere Božjeg providenja u načinima na koje je izabrao da stvori svet.

Aktivnost: Jasno je, čak i najpovršnijem posmatraču, da je svaka životinja, biljka, i tako dalje, vrlo pažljivo prilagođena životnoj sredini u kojoj se nalazi. U toku sedmice, potraži primere zanimljivih životinja ili biljaka koje žive u jedinstvenoj životnoj sredini. Pokaži kako im je Bog dao sredstva da prežive u toj okolini. Prikaži slike, video-filmove ili ispričaj anegdote i slično.

Alternativno, daj svojim učenicima kao domaći zadatak sedmicu dana pre proučavanja da pronađu takve primere i da ih obrade.

Treća pouka

Ključni tekst: Otkrivenje 5,12.

Učenici će:

Saznati: Pronađi i prouči razne izveštaje i simbole u Starom zavetu koji naglašavaju krst kao srž i suštinu otkrivenja o Božjoj prirodi.

Osetiti: Izjednači se sa napaćenim Hristom na krstu i uzbuđenim Ocem koji je prikriiven tamom koja okružuje Hrista.

Učiniti: Učestvuj u Božjem stradanju kao delu života u kojem živimo u Hristu.

Kratak pregled pouke:

I. Saznati: Suština evanđelja

- A. U Edemskom vrtu obećanje da će Sotona biti kažnjen dolazi zajedno s priznanjem da će ta pobeda biti skupo plaćena. Čime je bila plaćena?
- B. Koje druge biblijske tekstove i izveštaje možemo navesti da pokažemo veličinu patnji koje je Hristos pretrpeo da b otkupio naše spasenje?

II. Osetiti: Njegovim ranama

- A. Zašto je tako važno za nas da razmišljamo o Hristovim i Očevim patnjama u toku raspeća?
- B. Zamišljajući i proživljavajući te prizore stradanja našega Gospoda kakvu promenu u svojim osećanjima doživljavamo, kako se menja i naše držanje prema Bogu?

IV. Učiniti: Deliti Njegovu čašu

- A. Na koji način možemo deliti čašu Hristovog stradanja?
- B. Na koji način se menjamo dok se bavimo cenom koju su Otac i Sin platili za naše spasenje?

Ukratko rečeno: Agonija i užas Hristovog stradanja na krstu i Očev bol dok je posmatrao svoga Sina na krstu, ilustruju i užasnu cenu greha i beskrajnu ljubav Boga koja ga je navela da preuzme na sebe kaznu za naše prestupe.

KORAK 1 - MOTIVACIJA

Ključna zamisao o duhovnom rasteenju: Božja pravednost se otkriva u Njegovom gnevu protiv greha. Njegova milost se pokazuje u svemu što je preduzeo da nam omogući da ne delimo sudbnu greha.

Samo za učitelje: Naglasi važnost uravnoteženog razumevanja Hristovog otkupiteljskog dela. Činjenica da smo otkupljeni nije izgovor da greh olako posmatramo, već poziv na zahvalnu poslušnost i hvaljenje Boga koji je pokazao svoj karakter u uzvišenom delu svoga Sina.

Cinici se često zabavljaju posmatrajući hrišćane kako upotrebljavaju krst kao simbol, posebno u obliku nakita ili umetničkih dela. Oni mogu da govore da je to slično uzimanju stilizovane giljotine ili električne stolice li nekog drugog instrumenta mučenja. Na neki način, imaju i pravo. Krst je bio instrument smaknuća i mučenja. Možete se samo čuditi duhovnom stanju uma onoga koji je prvi smislio da na taj način nekome oduzme život. Šta bi se potpunije moglo suprotiti svemu onome što je Isus Hristos predstavljao i želeo za svoju decu od tog instrumenta smrti i mučenja, koji je svoje žrtve izlagao bolnom višednevnom umiranju, tražeći da i prirodne sile (sunce, kiša, hladnoća, vrućina) učestvuju u tom procesu?

Prvi hrišćani su znali sve o tome. On su bili veoma odbojni prema upotrebi krsta kao simbola, iako su razumeli Hristovu žrtvu možda daleko bolje od nas. Vrlo retko se može pronaći nešto slično krstu u hrišćanskoj ikonografiji u toku prvih nekoliko stoleća hrišćanstva. Hristos je bio simbolički predstavljan ribom ili lengerom, ali skoro nikada ovim instrumentom smrti i mučenja. Čak je i omiljeni simbol hrišćanstva za imperatora Konstantina bio znak u obliku prva dva grčka slova Hristovog imena.

Međutim, prilikom svoje otkupiteljske i pomiriteljske smrti Hristos je uzeo na sebe krst – koji je predstavljao simbol svega zla koje je došlo na svet kao posledica greha – i pretvorio ga u suprotan simbol, znak savršenog dobra i nesebičnosti. Ako je to mogao da učini za krst, šta On sve može da učini za nas?

Razgovaraj u razredu: Krst se vrlo često trivijalizuje, posebno ako živimo na mestu u kojemu se većina ljudi smatra hrišćanima. Mi ga možemo gledati, ali ga stvarno i ne videti! Šta krst stvarno znači za nas?

KORAK 2 – ISTRAŽI

Samo za učitelje: Bilo bi suviše lako za nas da se radujemo otkupljenju u Hristu iako nismo potpuno shvatili stvarnu cenu otkupljenja i šta je otkupljenje učinilo neophodnim. Naglasi da greh nije nešto beznačajno, niti se grehom smemo šaliti. Da smo ostali prepušteni samima sebi, greh bi nas uništio. Naše otkupljenje od greha zahtevalo je bolnu i tešku smrt Božjega Sina.

Komentar Biblije

I. Da li se Bog ljuti na tebe?

(Razmotri tekst u Rimljanima 1,18 u razredu!)

Zamisao o Božjem gnevu je mnogima teško shvatljiva. Kada bismo mogli, mi bismo je izbrisali sa stranica Starog zaveta. Međutim, ona se nalazi sasvim blizu početka teksta Poslanice Rimljanima koju povezujemo s Božjom ljubavlju blagodaću. Prema tome, šta je Božji gnev? Protiv koga je ili protiv čega je on usmeren? Da li je to stvarno gnev, ili je to samo način da se spomenu prirodne posledice greha?

Prvo, mi smo svi osetili na sebi ljudski gnev. To iskustvo svakako da nije bilo pozitivno. Možda je taj gnev bio opravdan ili se radilo o nečemu samovoljnom i neopravdanom, uvek je to bila samo ljudska emocija, izliv osećanja. U tom smislu, Božji gnev je nešto potpuno različito od ljudskog gneva.

Gnev opisan u ovom tekstu je usko povezan s Božjim sudom. Prema tome, on nije posledica izliva osećanja. Bog je osudio greh, nepravdu, i odredio ga za uništenje. U isto vreme, taj greh nije nastao u vakuumu. Radi se o ljudskom grehu! Iako je gnev usmeren protiv

greha, on je usmeren i protiv svih onih koji čine greh iako znaju da to nije dobro.

Pavle ovde upotrebljava izraz „otkriva“ u odnosu na Božji gnev. U jednom smislu, to se odnosi na posledice greha. Greh ima svoje stvarne posledice u ovom stvarnom svetu i možemo ih videti, ako to želimo. Posledice će se pokazati i na Božjem sudu, kada će greh biti uništen.

Ukratko, Bog se ne ljuti na tebe. On se ljuti na greh. On želi od tebe da se odvojiš od greha i da prihvatiš dar novog života i pravednosti koji ti se nudi. Nema nikakve potrebe da se bilo ko od nas priključi grehu i da deli njegovu sudbinu.

Uzmi i ovo u obzir: Bog nam je otkrio svoj gnev, ali i način kako da ga izbegnemo. Da li se vezuješ uz nepravdu? Ako je tako, šta je potrebno učiniti da se odvojiš od nje?

II. „Ko vjerova propovijedanju našem?“

(Razmotri tekst u Isaiji 53 u razredu!)

Većina od nas dobro poznaje doktrinu o opravdanju u kojoj Hristova žrtva čini da se Hristova pravednost pripisuje nama. U izvesnom smislu, to navodi Boga da nas posmatra kao da imamo Hristove vrline. Nama se svakako dopada ta ideja. Da bi se to moglo dogoditi, Hristos je morao da ponese našu grešnost! Svakako da je to malo teže prihvatiti! Pedeset i treće poglavlje Knjige proroka Isaije počinje s prizvukom neverovanja, odbojnosti. Kao da se prorok pita: „Ko vjerova našem propovijedanju?“ Odgovor glasi: skoro niko!

Isusovi savremenici su ga gledali na krstu i videli, u najboljem slučaju, žrtvu najgorih mogućih okolnosti. Nisu znali šta da kažu.

Možda su se plašili da Njegova nevolja ne postane i njihova. Ili, možda je ipak učinio ponešto čime je zaslužio ono što ga je zadesilo? Okrenuli su glavu od krsta i pokušali da zaborave ono što su videli.

Drugi su ga posmatrali i videli su ono što su njihove starešine i vlastodršci želeli da vide: zločinca, hulnika, možda duševno poremećenog čoveka. Uostalom, presudu protiv njega su doneli najmudriji i najuticajniji ljudi u narodu, izabrani da obavljaju najodgovornije dužnosti. Kada su se svi oni poslednji put složili oko bilo čega? Zato je najbolje ne mešati se u to, najbolje je ništa i ne videti!

Uzmi u obzir i ovo: Svi smo čuli za izraz „jeftina blagodat“ i nema simnije da smo se svi mi i ponašali kao da je blagodat zaista jeftina. Kako bi razmišljanje o stvarnom značenju Hristove žrtve moglo da utiče na naše držanje?

KORAK 3 – PRIMENI

Samo za učitelje: Posluži se sledećim pitanjima da pomogneš vernicima u razredu da vide značenje plana spasenja i kako ono proizlazi iz stvarne prirode i karaktera našega Boga.

Pitanja za razmišljanje:

1. U korenu otkupljenja je greh. Kada ne bi bilo greha, ne bi bilo ni potrebe za otkupljenjem. Zašto, onda, ljudi žele radost otkupljenja, a ne žele da iskuse žalost zbog greha?
2. Šta misliš o mišljenju, koje zastupaju neki hrišćanski mislioci, da je plan otkupljenja toliko neverovatan, tako suprotan ustaljenom načinu ljudskog razmišljanja da mora da bude istinit? Oni polaze od mišljenja da niko nije u stanju da izmisli nešto tako neverovatno.

Pitanja za primenu:

1. Pošto dobra dela ni na koji način ne mogu da nam osiguraju spasenje, u čemu je uloga poslušnosti i dobrih dela u životu otkupljenog čoveka?
2. U našem suočavanju s bližnjima, koliko puta tražimo dokaze da su dostojni naše pažnje, ili naše ljubaznosti i opraštanja? Da li nas Bog posmatra na taj način? (Vidi Rimljanima 5,8!)

KORAK 4 – STVORI

Samo za učitelje: Istina o otkupljenju je još jedno područje na kojemu pokušavamo da uočimo nepostojeću razliku između „gnevnog“ Starog zaveta i „milostivog“ Isusa. Sledeća aktivnost treba da pomogne vernicima da odbace tu navodnu razliku i da prihvate mnogo uravnoteženije gledište o Bogu.

Aktivnost: Pronađi u Starom zavetu tekstove koji govore o Božjoj milosti ili primere božanskog opraštanja ljudima, čak i onima koji bi se mogli smatrati nedostojinima. Dobar primer bi bili Rava (Isus Navin 2; 6,17-25), ili Ruta ili pokajani Ninivljani u Knjizi o Joni. Zamolite vernike da te tekstove čitaju glasno. Istaknite i proročanstva o otkupljenju, kao što je ono u Jeremiji 31,31-34! Objasnite da niko nije morao nagovarati Boga Oca da pristane na naše otkupljenje, kao što neki misle ili bi mogli da pomisle!

Četvrta pouka

Ključni tekst: Propovednik 12,14.

Učenici će:

Saznati: Objasni kako dvostruki aspekt Božjeg karaktera – milost i pravednost – prikazan u delima Njegove blagodati i suda, deluje zajednički od 1. Mojsijeve do Otkrivenja.

Osetiti: Prikaži lepotu, uravnoteženost i silu evanđelja koji uklanjaju greh sudom i spasavaju pokajničkog grešnika blagodaću.

Učiniti: Prihvatiti ponuđeni dar blagodati koji izbavlja grešnika prokletstva greha koje bi ga inače stiglo.

Kratak pregled pouke:

- I. Saznati: Božja blagodati na delu
  - A. Kako je Bog ponudio izbavljenje, dok je istovremeno izricao sud nad krivcem, u slučaju pada u greh i u slučaju Potopa?
  - B. Na koji način i treća anđeoska poruka istovremeno govori o blagodati i o sudu?

Osetiti: Lepota milosti i pravednosti

- A. Kako da vernik istovremeno izbegne krajnosti jeftine blagodati i užasa osvetničkog suda?
- B. Zašto je duga dobra ilustracija lepote i sile milosti i pravednosti koje zajednički deluju?

II. Učiniti: Blagodat osuđenima

- A. Pošto smo svi sagrešili i zaslužili smrt, u čemu je naša jedina nada? Kako da steknemo blagodat?
- B. Kakvu radost možemo pronaći u Božjem sudu?

Ukratko rečeno: Suđenje našim gresima osuđuje nas na smrt. Mi prihvatamo Hristovo stradanje umesto nas, Bog nam poklanja život koji je Hristos zaslužuje. Ova zamena je blagodat koja nas izbavlja od osude i od smrti.

KORAK 1 – MOTIVACIJA

Ključna zamisao o duhovnom rasteњу: Zbog ulaska greha u svet, Bog je odgovorio sudom i blagodaću. Suđenje je neophodno da bi se zadovoljila pravednost, ali za one koji veruju u Hristovu žrtvu, milost se postarala za blagodat koja obnavlja našu zajednicu s Bogom.

Samo za učitelje: Upotrebi ovu legendu da pomogneš svom razredu da uporedi originalni izveštaj Biblije s ovom verzijom, koja dolazi iz jedne druge kulture.

Legenda: U početku je bila tama. U njoj je žvela Smrt, nazvana Sa, sa svojom ženom i kćerkom. Njih troje su predstavljali sve što je postojalo.

Za njih nigde nije bilo mesta da žive udobno, tako da je Sa odlučio da nešto preduzme. Poslužio se svojom magijskom silom, pa je načinio beskrajno blatno more. U tom blatnom prostranstvu, Sa je nagradio sebi kuću.

Posle toga, bog Alatangana je došao da poset Sa. Zatekao je njegovu kuću prljavu i mračnu. Alatangana je pomislio da je Sa mogao da načini i nešto bolje, pa je to i rekao.

„Niko ne može da živi u takvom jednom mestu!“ – prigovorio je Sa.
„Tvojoj kući je neohodna popravka. Sve je suviše mračno!“

Tako je Atalangana zaključio da je bolje da sve uzme u svoje ruke. Učinio je da blato postane čvrsto tlo. Sada ga znamo kao zemlju.
„Zemlja se oseća žalosno!“ – primetio je bog. „Učiniću da na njoj žive životinje i da rastu biljke.“ I tako je i učinio.

Ova legenda ide i dalje i govori kako se Atalangana oženio Saovom kćerkom bez njene dozvole i izrodio veliku porodicu bele i crne dece. Sa je kaznio porodicu time što je učinio da sva deca govore različitim jezicima, tako da nisu mogla da razumeju jedno drugo. Osim toga, Sa je povremeno uzimao poneko dete u smrt kao žrtvu.

Uzmi u obzir i ovo: Koji aspekti suđenja se nalaze u ovoj priči? Gde se nalazi blagodat, ako je uopšte ima? Koje su značajne razlike između

ove Kono priče i biblijskog izveštaja o stvaranju? Koliki je to blagoslov što imamo na raspolaganju prvobitni biblijski izveštaj!?

KORAK 2 – ISTRAŽI

Samo za učitelje: Iskoristi vreme koje imaš da razmotriš odnos između suda i blagodati, onako kako se Bog poslužio njima da zadovolji ljudske potrebe i za pravednošću i za milošću!

Komentar Biblije

I. Poreklo suda i blagodati

(Razmotri tekst u 1. Mojsijevoj 3 u razredu!)

Pojavile su se neposredne posledice neposlušnosti Adama i Eve kod drveta poznavanja dobra i zla; shvatili su da nisu odeveni, osetili su se krivi i uplašeni. Posledice su jedan oblik suda, ali saslušanje na sudu je brzo sledilo. Na kraju dana, Bog je posetio Adama i Evu i postavio im niz pitanja da čuje njihovu verziju događaja. I posle toga je zasedao sud.

Iako su Adam i Eva sagrešili, Sotona je kao prvi morao da primi kaznu, smrtnu kaznu, večno uništenje njega i onih koji su začeli i proširili greh na ovu planetu. Međutim, ova smrtna presuda bila je ujedno i obećanje o uklanjanju zla delovanjem Potomka. Veliki deo toga posla je već obavljen, iako i dalje čekamo potpuno ispunjenje tog obećanja.

Međutim, to još nije objašnjavalo poreklo blagodat i suda. Prouči tekstove u Otkrivenju 13,8; Efescima 1,4.11.12; Matej 25,34. Bog je načinio plan čak i pre stvaranja i pada u greh; sud blagodat su već bili na delu. „Jagnje zaklano od postanja svijeta“ (Otkrivenje 13,8) uzelo je na sebe posledice greha i suda koje bi pale na nas, tako da se naše ime moglo naći zapisano u knjizi života. To je dugotrajni i dalekosežni plan takve tajanstvenosti, složenosti i dubine da su čak i anđeli bili njime zadivljeni kada se počeo prmenjivati.

Uzmi i ovo u obzir: Navedi obećanja Božjem narodu koja su mu bila upućena prilikom stvaranja sveta ili pre njega, kao što su opisana u Otkrivenju 13,8; Efescima 1,4.11.12; i u Mateju 25,34! Šta nam ona govore o Božjem karakteru?

II. Suđenje, blagodat i katastrofa

(Razmotri tekst u 1. Mojsijevoj 6-8 u razredu!)

Potop je bio posledica suđenja. Ipak, blagodat u obliku Nojevog dugog pozivanja, ali i građenja kovčega, posredovala je u katastrofi. Kada je Bog ponovo posetio zemlju, ovaj put da pregleda kulu u Vavilonu, doneo je sud (Vidi 1. Mojsijeva 11,1-9!). Priča o počecima Kono plemena u Gvineji sadrži maglovito sećanje na te događaje. Grad Vavilon su podigli ljudi odlučni da deluju nezavisno od Boga i da nisu bili ometeni u tome, uništili bi moralnu osetljivost mladoga sveta. Međutim, Bog je poslušao molbe pravednika koji su tražili Njegovu intervenciju. Sišao je da vidi grad i uništio je kulu. „Ispunjen mlošću prema svetu, On je omeo nameru graditelja kule i srušio spomenik njihovoj drskosti. U milosti im je pomešao jezike, sprečivši tako njihove buntovničke namere.“ (EGW, PP 123)

koUzmi u obzir i ovo: Razmotri izveštaj o Joni kao primer slične primene suda i milosti. U ovom slučaju, Bog je pokazao milost prema gradu time što nije ispunio pretnju o katastrofi. Zašto?

III. Očeva blagodat, Očev sud

(Razmotri tekst u Efescima 1, 2, i 3 zajedno s razredom!)

Kada proučimo način na koji se Bog suočio sa užasima greha, dobijamo jasniju sliku o Njemu. U Efescima 1, kada Pavle pokušava da objasni ulogu Oca u celokupnom procesu spasenja, navodi superlativ za superlativom dok opisuje Njegovu dobrotu. Otac je Onaj koji blagosilja svakim duhovnim blagoslovom u Hristu. Pavle nudi „hvalu njegovoj slavnoj blagodati“ (Efescima 1,6). Govori o „bogatstvu blagodati Božje kojom nas oblagodati u ljubazmome“ (Efescima 1,7.8), o „bogatstvu slave našljedstva njegova u svetima, kakva je izobilna veličina svave njegove na nama koji vjerujemo“ (Efescima 1,18.19).

Nastavljajući u drugom poglavlju, Pavle spominje „preveliko bogatstvo blagodati svoje dobrotom na nama u Hristu Isusu“ (Efescima 2,7). U trećem poglavlju, Pavle kleči u molitvi pred Ocem, tražeći da „po bogatstvu sile svoje“ (Efescima 3,16) Otac pošalje svoga Duha u sili, da bi mogao da shvati koliko je duboka, široka i visoka Hristova ljubav i da se tako ispuni svakom puninom Božjom. Otac je u stanju da učini „još izobilnije nego što ištemo ili mislimo“ (Efescima 3,20). On uživa da nas blagosilja. On nas obasipa svojim bogatstvom, svojom silom, svojom blagodaću. On se raduje da sve to čini za nas, jer nas voli. Upravo zato što nas voli, On je poslao svoj najveći dar, svoga jedinoga Sina, da umre za nas.

Svi superlativi kojih se možemo setiti nisu dovoljni da opišu nežnost, saučešće, i dobrotu Oca, izražene u bogatstvu Njegove blagodati i izlivene na nas u daru Njegovog Sina Isusa. U davanju toga dara, On

je slomio svoje srce, tako da mi možemo da budemo spaseni. Došlo je do posledica daleko većih nego što možemo da zamislimo da bi se zadovoljili pravedni zahtevi prekrasnog i pravednog zakona, koji predstavlja temelj Božjeg karaktera i svemira. Sam Bog je morao da podnese posledice greha umesto nas. Upravo je Božja blagodat, i samo Božja blagodat, mogla da odgovori na zahteve Božje pravednosti i suda koji će bio izrečen zbog strašnih posledica greha. Upravo je bogatstvo Božje blagodati, izliveno na one koji veruju, moglo da nas ispuni puninom samoga Božanstva. Šta bismo mogli drugo da učinimo nego da ga slavimo i da mu izrazimo hvalu!

Uzmi i ovo u obzir: Da li je Bog ukazao milost Isusu na krstu? Objasni svoj odgovor!

KORAK 3 – PRIMENI

Samo za učitelje: Raspravljajte o ovom pitanju da biste lično primenili pouku!

Primena u životu: Ako ste roditelj, koji primeri iz vaspitanja vašega deteta ilustruju važnost posledica i pravednog suđenja, ublaženog blagodaću, ili toga istoga ako se nalazite na visokom položaju u svom poslu, i odgovorni ste da nadgledate svoje saradnike. Da li ste ikada u bilo kojem slučaju morali da na sebe preuzmete posledice nekog postupka koji je učinilo vaše dete ili neki vaš saradnik? Kako vam je to iskustvo produbilo svest o veličini onoga što je Hristos učinio za svakoga od nas?

KORAK 4 – STVORI

Samo za učitelje: Predloži sledeće ideje da se ostvare u toku sedmice:

1. Napiši pesmu kojom ćeš izraziti radost i hvalu Bogu za lepotu Njegovog suda i za blagoslove Njegove blagodati!
2. Duga je simbol sjedinjavanja Božje pravednosti i milosti, i ona okružuje Njegov presto. Načini dugu koju ćeš postaviti na prozor svoje kuhinje, tako da te uvek podseća na ovaj aspekt Božjeg karaktera.

Peta pouka

Ključni tekst: Psalam 99,9.

Učenici će:

Saznati: Uporediti reakcije demona, grešnog ljudskog roda i bezgrešnih anđela na Božju svetost.

Osetiti: Prepoznati do dubine svoga bića razliku između svetog i pravednog Boga i prirode grešnog čovečanstva.

Učiniti: Svakodnevno slaviti našeg veličansvenog i svetog Boga.

Kratak pregled pouke:

- I. Saznati: Kod zastrašujućih vrata Neba
  - A. Kako su reagovali ljudi u Pismu koji su videli Boga u viđenju ili bili svedoci Hristovog Božanstva koje je blistalo kroz Njegovu ljudsku prirodu?
  - B. Zašto su upravo na taj način odgovarali na božansku prisutnost?

- II. Osetiti: U prisutnosti svetoga Boga

- A. Zašto je tako važno da se usredsredimo na misao koliko je Bog svet da bismo shvatili šta ga čini svetim?
- B. Na koji način pravilno odgovaramo na Božju svetost, slično anđelima oko prestola, iako smo puni greha grešni?

III. Učiniti: Slaviti Boga kraj Njegovih nogu

- A. Šta treba da činimo da bismo stalno imali pred očima biblijske opise Božjeg prestola i Njegove svete prisutnosti?
- B. Iako se s poverenjem možemo približiti Njegovom prestolu zahvaljujući Hristovoj krvi koja nas očičava, kako ipak odgovaramo na Njegovu svetost, obožavajući ga svojim telom, umom i dušom?

Ukratko rečeno: Bog je toliko uzvišen da su čak i nebeska bića koja stalno borave u blizini Njegovog prestola duboko prožeta strahopoštovanjem pred Njegovom svetom prirodom. Koliko je, onda, važno neophodno da mi, kao grešna bića, prepoznamo Njegovu svetost i da zatražimo Njegovu krv očičenja i Njegovu pravednost.

KORAK 1 - MOTIVACIJA

Ključna zamisao o duhovnom rasteњу: Božja pravednost postavlja ga daleko iznad nas u neporočnosti, savršenstvu, slavi i svetlosti i mi treba da slavmo Njegovu svetost.

Samo za učitelje: Upotrebi slike da b pomogao svom razredu da zamisli neki od svetih susreta Boga i čoveka koji je opisan u Pismu.

Početna aktivnost: Nacrtaj grubu sliku predmeta koje ćemo spomenuti ili zamoli nekoga da to učini za tebe ili zamoli učenike da živo predstave te predmete: broj sedam (1. Mojsijeva 2,2), lestvice iz Jakovljevog sna s anđelima (1. Mojsijeva 28,10-19), presto raspaljeni ugalj kojim su dodirnete Isaijine usne (Isaija 6,1-6), grm koji gori (2. Mojsijeva 3), kadionice Nadava i Avijuda (3. Mojsijeva 10), oblak koji stoji iznad svetilišta u pustinji (4. Mojsijeva 9,15-20; 12), blistavog ratnika koj se pojavio pred Isusom Navinom (Isus Navin 5,13-15), kola s kovčegom zaveta i sveštenika koji pokušava da zadrži kovčeg da ne padne (2. Samuilova 6,1-7), kovčeg zaveta u Vaalovom hramu sa polomljenim idolom koji leži pred njime (1. Samuilova 5,6).

Razgovarajte o sledećem: Koje događaje predstavljaju ove slike? Šta je zajedničko svim tim slikama i događajima? Kako su ljudi u tim događajima znali da su ti predmeti ili ljudi sveti? Šta ih je činilo svetima? Kako su ljudi reagovali da svetost predmeta ili ljudi? Zašto je Bog želeo da svoj narod pouči svetosti?

Uzmi u obzir i ovo: Razgovarajte o nekim svetinjama s kojima danas dolazimo u dodir: Gospodnja Večera, brak, propovedaonica, svetilište, Biblija. Šta ih čini svetima? Kako se odnosimo prema njima i okolnostima za razliku od našeg odnosa prema onome što je svetovno?

KORAK 2 – ISTRAŽI

Samo za učitelje: Kakve li časti imati priliku da razmišljamo o Božjoj svetoj prirodi! To je i prilika da kleknemo na molitvu i da zatražimo od Boga blagoslov u ovom posebnom proučavanju.

Komentar Biblije

I. Sveto vreme i sveti odnosi

(Razmotri tekstove u 1. Mojsijevoj 2,2.3 i u 2. Mojsijevoj 20,8 u razredu!)

Sve što je Bog načinio je dobro i treba da bude poštovano i cenjeno, uključujući i naše telo. Međutim, Bog je prilikom stvaranja načinio dva svoja dela koja je posebno blagoslovio i posvetio. „Brak i Subota, dve ustanove stvorene na slavu Bogu i na blagoslov čovečanstvu, potiču odatle.“ (AH, 341) Sam Stvoritelj je spojio ruke Adama i Eve i postavio zakon o braku po kojemu su oni postali jedno. „To što je sam večni Otac proglasio dobrim bilo je zakon koji je trebalo da ljudima donese najuzvišeniji blagoslov i omogući najviši razvitak.“ (AH 341)

Subota je imala životnu važnost za čovečanstvo, čak i pre pada u greh, i pre nego što je rad kakvoga danas poznajemo postao deo našeg života. Čak i u Raju, bilo je važno za naše praroditelje da odlože svoje interese i zaposlenja, bez obzira koliko su bili prekrasni, i da odvoje posebno vreme da potpunije razmišljaju o svemu što je Bog načinio. To je budilo njihovu zahvalnost dok su razmišljali o lepoti, mudrosti i sili svoga Stvoritelja i priznavali da sve u čemu uživaju dolazi iz Njegove ruke.

Da zajednički uživaju u prekrasnim prizorima prirode činilo je da sreća Adama i Eve bude savršena na način na koji to ni samo druženje s anđelima nije moglo učiniti. Subota je vreme kada porodica i prijatelji mogu da ojačaju svoju vezu dok zajednički uživaju u onome što je Bog načinio.

Uzmi u obzir i ovo: Na koji način je Hristos poštovao subotu? Koju vrstu aktivnosti je posebno rado obavljao subotom? Kakva je važnost Njegovog završnog počivanja u subotu?

II. Posvećeni susreti

(Razmotri tekstove u 1. Mojsijevoj 28,10-19; 2. Mojsijevoj 3 i u Isaiji 6,1-6 u razredu!)

Drugog dana svog bežanja iz doma, Jakov, osećajući se krivim, odbačenim, usamljenim i očajnim, plakao je dok je tražio oprost i obećanje da nije zauvek izgubljen. Nje osetio olakšanje, čak ni sigurnost da ga je Bog čuo. Međutim, te noći je sanjao da se nebo otvorilo, da su lestvice premošćivale ponor, i da su se anđeli penjali ili silazili po njima. Iako je potreban celi život da bi se shvatilo šta je Bog time želeo da mu pokaže, on je ipak razumeo da ima Spasitelja i vezu s Nebom. Ovo prekrasno otkrivenje Boga je toliko uticalo na njega da je obeležio to mesto kao sveto i dao mu ime Vetilj, Božja kuća.

Vetilj je postao posebno mesto na koje je Bog usmerio Jakova pošto su njegovi sinovi pokazali takvu surovost i lažljivost u pokolju kod Sihema. Jakov je bio užasnut njihovim ponašanjem i sagnuo se u brizi zbog moguće osвете okolnih naroda. Međutim, dok je porodica putovala prema Vetilju, Jakov je svojoj porodici ispričao priču o svom prvom putovanju iz doma i o snu koji mu je Bog dao kod Vetilja. I dok je pričao, njegovo vlastito srce je omekšalo, a srca njegove dece

bila su dirnuta Božjom silom. Odbacili su svoje idole i naušnice i u vreme kada su stigli u Vetilj bili su spremni da obožavaju pravoga Boga na tom mestu. Bog je obnovio svoje zavetno obećanje Jakovu kod Vetilja i promenio njegovo ime u Izrailj (1. Mojsijeva 35,9-15).

Druga mesta na kojima se Bog sretao sa svojim narodom nisu uvek bila posebno obeležena, uključujući i razgoreli grm kraj kojega je Bog razgovarao s Mojsijem ili mesto na kojemu se Bog u obliku ratnika pokazao Isusu Navinu. Međutim, ta mesta su bila sveta u tom trenutku, zabeležena u Božjem sećanju, i od Mojsija i Isusa Navina se očekivalo da skinu svoju obuću. Sveti susreti su zahtevali posebno ponašanje – strogu čistoću, na primer, na brdu Sinaju. Oni koji su se sretali s Bogom saginjali su glavu i padali na kolena.

„Poniznost i strahopoštovanje treba da budu odlika svih onih koji izlaze pred Boga. U Isusovo ime treba da izlazimo pred Njega s poverenjem, ali pred Njime se ne smemo pojavljivati s drskom samouverenošću kao da smo ravni Njemu ... Trebalo bi da takvi imaju na umu da se nalaze pred očima Onoga koga serafimi obožavaju, pred kojim anđeli zaklanjaju svoje lice. Pred Boga treba izlaziti s dubokim strahopoštovanjem, svi koji postanu stvarno svesni Njegove prisutnosti ponizno će se pokloniti pred Njime, i kao nekada Jakov, kada je viđenju ugledao Božju priliku, uzviknuće: 'Kako je strašno mjesto ovo, ovdje je doista kuća Božja i ovo su vrata nebeska!'“ (PP, 252)

Uzmi u obzir i ovo: Kojih se drugih svetih susreta, opisanih u Pismu, možeš setiti? U kakvim okolnostima su se oni dogodili?

III. Posvećeni prostori i stvari

(Razmotri tekstove u 3. Mojsijevoj 10; u 1. Mojsijevoj 9,10-15; 1. Mojsijevoj 10!)

Nadav i Avijud su se popeli na goru zajedno sa 70 starešina i bili su svedoci Božje slave na poseban način. Oni su upravo pomogli svome ocu Aronu i stricu Mojsiju da posvete šator od sastanka, učestvovali su u posebnoj službi očišćenja i posvećenja kao sveštenici. Božja sveta prisutnost bila je očigledna u oblaku od ognja iznad svetilišta. Međutim, pošto je njihov otac bio popustljiv, nije zahtevao da poštuju njegov autoritet, oni nisu naučili ni da poštuju Božje izričite zahteve. Iako su znali da bogoslužjenje u svetilištu zahteva posebnu i svetu pripremu, dozvolili su sebi da se napiju. To je otupilo njihova moralna osećanja i zato su propustili da sagledaju razliku između onoga što je sveto i onoga što je svetovno i obično.

Kazna je smesta došla, na vidiku celom zboru. Bog je rekao Mojsiju da zapovedi Aronu da ne pokaže svoju žalost. Iako je otac shvatao da su u velikoj meri gresi njegovih sinova bili posledica njegovog zanemarivanja dužnosti, iako je njegovo srce bilo puno žalosti, nje smeo da pokaže naklonost prema grehu ili da navede narod da gundđa protiv kazne koju je Bog izrekao.

Uzmi i ovo u obzir: Pročitaj u knjizi Patrijarsi i proroci, stranice 704-711. originala!

KORAK 3 – PRIMENI

Samo za učitelje: Razmotrite ova pitanja da biste pomogli vernicima u razredu da naučene pouke primene na sebe.

Primena u životu:

1. Kakva priprema je neophodna da ne samo poštujemo svete časove subotnog dana, već i početak i svršetak tog praznika, trenutke početka i svršetka svetog vremena?
2. Šta mi kao vernici u rezredu možemo učiniti da se stvori posvećena atmosfera u toku bogoslužjenja u molitvenom domu, ali i u porodičnom krugu i na ličnoj molitvi?

KORAK 4 – STVORI

Samo za učitelje: Predloži svedeće aktivnosti: planitajte neki posebni obrok i aktivnosti sa svojom porodicom i prijateljima za sledeću subotu. Možda načini neki dugoročni plan za sledećih nekoliko meseci ili subota. Ili, seti se posebno svoga braka i priredi posebno svečano veče.

Šesta pouka

Ključni tekst: Isaija 33,22.

Učenici će:

Saznati: Opiši nepromenljivi Božji karakter, kao što je opisan u Njegovom zakonu

Osetiti: Uživi se u osećanja Mojsija i Izrailjaca dok je Bog objavljivao svoj zakon na Sinaju.

Učiniti: Prihvati pouke zakona koji nam skreće pažnju da nam je neophodan Spasitelj raduj se u zakonu jer nas štiti i oslobađa da budemo ono što jesmo u Hristu.

Kratak pregled pouke:

- I. Saznati: Slika Božjeg karaktera
  - A. Na koji način su neke negativne formulacije nekih od Deset zapovesti u stvari pozitivni primeri kakav je Bog i kako nas je stvorio da možemo dostići svoj puni potencijal?
  - B. Šta možemo da naučimo o Božjem karakteru od prirodnih zakona koji upravljaju svemirom?
  - C. Na koji način se može videti da je Božji zakon postojao i bio poznat i pre objavljivanja na Sinaju?

II. Osetiti: Važno je da se plašiš!

- A. Zašto je bilo važno za Boga da na Sinaju objavi svoj zakon na takav način da probudi strah strahopoštovanje u narodu?
- B. Kako nas zdrav strah prema zakonu usmerava da potražimo Spasitelja?

III. Učiniti: Radovati se u zakonu

- A. Koji aspekti zakona bude radost, navode na hvalu na ljubav prema Zakonodavcu u tvom srcu, i kako da širiš tu radost?

Ukratko rečeno: Pošto zakon opisuje kako se Bog ponaša i šta traži od nas da činimo, ako budemo dozvolili da On taj zakon upiše u naše srce, bićemo slobodni da živimo radosno.

Ključna zamsao o duhovnom rasteњу: Božji zakon – onako kako je izrečen u Deset zapovesti i u Isusovim poukama – daje nam usmerenje svrhu života, ali i uvid u Božju prirodu.

Samo za učitelje: Nađi pravila nekog omiljenog sporta u tvom kraju. Upoznaj se s tim pravilima, i ako imaš mogućnosti istraži kada i gde su ta pravila nastala i kako su se menjala u toku vremena. Upoznaj i vernike u tvom razredu s tim pravilima. Potrudi se da vernici proučavajuć ta pravila pronađu paralelu s Božjim zakonom i njegovom ulogom u našem življenju životom kojim Bog želi da živimo.

Početna aktivnost: Ako je moguće, razdeli pravila sporta koja si pronašao. Zatraži od vernika da razmišljaju o složenosti ili jednostavnosti pravila sporta. Upitaj ih u kojoj meri ta pravila odražavaju vreme i mesto na kojemu su nastala. Upitaj ih kako bi utakmica izgledala kada bi se većina pravila ukinula. Da li bi takmičenje uopšte bilo moguće bez pravila? Na koji način ta pravila podsećaju na pravila Božjeg zakona? Na koji način se razlikuju? Koliko su pravila korisna u takmičenju? Koliko su Božja pravila korisna nama u životu?

KORAK 2 – ISTRAŽI

Samo za učitelje: U ovom delu pouke imamo priliku da razmatramo Božji zakon i njegovu ulogu u razvijanju odnosa između Boga i ljudskog roda.

Komentar Biblije

I. Uvod u Božji zakon

(Razmotri tekstove u 1. Mojsijevoj 4,3-16; 9,5.6; 26,4.5;35,2.3; 2. Mojsijevoj 16,23-30; Jovu 24,14.15 u razredu!)

Mnogi ljudi koji su pokušali da napišu uvod u hrišćanstvo potrudili su se da povežu s ljudskim bićima unutrašnje osećanje dobra i zla, pravde i nepravde. Na primer, pisac knjige „Samo hrišćanstvo“ opisuje vrstu prirodnog zakona koji upravlja ljudskim postupcima u skoro svim društvima i koji nam je svima urođen u izvesnoj meri. Posmatrajući najjednostavnije ljudske odnose, uzvikuje: „Mi smo prisiljeni da verujemo u stvarnost postojanja dobra i zla!“ Izgleda da je uvek bilo tako. Mi malo znamo o tome kako su prvi Božji sledbenici

naučili nešto o Božjem zakonu i o stvarnosti postojanja dobra i zla. Međutim, sa prvim grehom je došla i svest o krivici, što je moglo da bude jedan od načina na koji je Bog ljudskim bićima preneo svest o njihovom nesavršenstvu i o potrebi da uspostave novi odnos s Njime.

Uzmi u obzir i ovo: Da li misliš da ljudska bića imaju neku urođenu svest o postojanju dobra i zla?

II. Primanje zakona

(Razmotri tekstove u 2. Mojsijevoj 19,16-25; 20,18-21. u razredu!)

Zamislite da se nalazite među Izraljcima, da logorujete u podnožju Sinaja. Doživeli ste deset zala u Egiptu, čudesno izbavljenje prelazak preko Crvenog mora. Sada se svakoga dana hranite manom. Videli ste kako Bog deluje u korist svoga naroda. Međutim, sada Bog kaže da se morate pripremiti da se sretnete s Njime ispod planine. Zemlja se trese. Vidite, čujete i osećate Božju prisutnost. Uplašeni ste, ali puni strahopoštovanja. Kako je sve to promenilo vaše shvatanje o Bogu?

Razmislite o ovome: Šta mislite, zašto se Bog pojavio pred Izrailjcima

Zašto se Bog u Bibliji pojavljuje na tako različite načine? Zašto se jednom pojavljuje s velikim fizičkim znacima, a drugi put glasom koji je tih u tanak? Zašto je jednom skromna beba u jaslama, a drugi put pobedonosni Vladař?

III. Isus potvrđuje, ispunjava i proširuje zakon

(Razmotri tekst u Mateju 5,7-30.33-48; 7,12 u razredu!)

Isus je rekao: „Ne mislite da sam došao da ukinem zakon ili proroke, nijesam došao da ukinem, nego da ispunim!“ (Matej 5,17) U svom propovedanju trudio se da potvrdi i proširi razumevanje koje su Njegovi slušaoci imali o Božjem zakonu. Posebni gornji primeri, uzeti iz Besede na Gori, pokazuju Njegov pristup Božjem zakonu. On se trudio da naglasi da život u svom najboljem izdanju, u Božjem carstvu, mora da bude doživljen s dubokim razumevanjem Božjeg zakona i dubokim predanjem Božjem zakonu.

Razmotri i ovo: Kako ti tvoje razumevanje onoga što je Isus propovedao i učio pomaže da bolje razumeš Božji zakon?

Kako je Isus proširio značenje nekih Božjih zapovesti i kako Njegovo tumačenje utiče na tebe i na tvoje ponašanje?

IV. Napisane Božjim prstom

(Razmotri tekstove u 2. Mojsijevoj 32,15.16; Jovanu 8,6; Jevrejima 8,10; 10,16. u razredu!)

Iako je sama Biblija literarno delo, ima samo nekoliko malih primera da je Bog pisao njene stranice. Zavet – tradicionalno nazivan Dekalogom – je jedan od tih retkih izuzetaka. Bog je načinio pisana svedočanstva na koja se Njegov narod može pozivati. Postalo je jasno da je susret na Sinaju mnogo više označavao uspostavljanje odnosa, zaveta, nego što je jednostavno postavio zakonodavni sistem. U kada tu istu ideju proširimo dalje obećanjem kasnijim piscima da će Bog napisati svoj zakon u srcima svoga naroda, opet se radilo više o odnosima i zavetu, nego o zakonskim odredbama.

Uzmi i ovo u obzir: Uporedi: zašto je napisano da je Bog napisao svoj zakon svojim prstom u kamenu, ali da je Isus pisao grehe svoga naroda u pesku? (Vidi Jovan 8,8).

Šta za tebe znač imati Božji zakon upisan u srce?

KORAK 3 – PRIMENI

Samo za učitelje: Kada se Bog sreo sa svojim novooslobođenim narodom kod Sinaja, želeo je da uspostavi zdrave i trajne odnose s njime. Njegov zakon proglašen u to vreme nije bio samo pravilo ponašanja, radilo se o formalizovanju zaveta koji je morao da posluži kao temelj odnosa. Čineći tako, Bog je dao prikaz svoga karaktera, pokazujući da On, kao Stvoritelj i Otkupitelj, želi najbolje svome narodu.

Pitanja za primenu:

1. Kako bi objasnio Božji zakon nekome koji ništa ne zna o Bogu?
2. Kakve blagoslove dobija nevernik koji odluči da poštuje Božji zakon?
3. Na koj način je Božji zakon sličan sportskim pravilima ili državnim zakonima? Na koji način se razlikuje od njih?

4. Zašto je tako mnogo starozavetnih pisaca provodilo vreme pevajući hvalospeve Božjem zakonu? Treba li i mi da delimo njihova osećanja? Ako treba, kako da to činimo?
5. Zašto je i Isus provodio toliko vremena govoreći o Božjem zakonu?
6. Koliko je Božji zakon važan i u Novom zavetu kao celini? Objasni svoj odgovor!
7. Kako da Božji zakon postane važniji deo tvoga svakodnevnog života?

KORAK 4 – STVORI

Samo za učitelje: Ove aktivnosti treba da navedu vernike da istražuju Deset zapovesti i njihovu primenu u našem životu na razne načine.

Aktivnost:

Predlozi za pojednačne aktivnosti: Ako je moguće, nabavi papira i olovaka i zamoli vernike u razredu da provode vreme sa svojom Biblijom razmišljajući o tome kako nam svaka od Deset zapovesti otkriva ponešto o Božjem karakteru i prirodi. Proučavajući tekst u 2. Mojsijevoj 20,1-17 zamoli vernike da zapišu svoje misli o svakom stihu i o svakoj zapovesti. Neka se posluže svim sledećim pitanjima

kao usmerenjem u razmišljanju: Šta kao Božji sledbenici učimo o životu na temelju svake zapovesti? Koliko bi se svet promenio kada bi svi ljudi poštovali zapovesti? Koliko bi i Crkva bila drukčija? Pošto date dovoljno vremena za pojedinačna razmišljanja, pozovite vernike da razmene svoje najznačajnije zaključke.

Sedma pouka

Ključni tekst: Marko 2,27.28.

Učenici se:

Saznati: Pratiti biblijsko učenje o suboti, od stvaranja, preko zakona koji je bio objavljen na brdu Sinaju, do Isusovih učenja i lečenja.

Osetiti: Njegovati osećanje važnosti svetog vremena, koje je sam Bog posvetio.

Učiniti: Čuvati svetkovanje subote kao svetog Božjeg vlasništva, koje je nama dato kao blagoslov i znak stvaranja i ponovnog stvaranja.

Kratak pregled pouke:

- I. Saznati: Gospodar subote
  - A. U čemu je značenje porekla subote? Kako je značenje subote bilo prošireno da pokrije naše potrebe posle pada u greh?
  - B. Kako je Bog, u celoj Bibliji, naglašavao važnost subote? Kako je Isus objasnio pravu svrhu subote?

- II. Osetiti: Hram vremena

- A. Kako se svetkovanje sedmog dana kao dana odmora odražava na naš odnos prema Stvoritelju, i prema Njemu kao Otkupitelju?
- B. U čemu je opasnost uzimanja nekog drugog dana umesto dana koji je Bog posvetio?

III. Učiniti: Držati subotu kao sveti dan

- A. Kako bismo mogli da držimo subotu tako da se naglasi njena sveta svrha, koji je odredio njen Stvoritelj?
- B. Kako držanje subote pomaže da se usavrši naš odnos prema Bogu?

Ukratko rečeno: Svetkovati subotu u znak poslušnosti zakonu je i znak poštovanja ne samo našeg Stvoritelja, već i našeg Otkupitelja, koji je počivao u grobu od svog dela na krstu.

KORAK 1 – MOTIVACJA

Ključna zamisao o duhovnom rastenju: Kada naučimo da razumemo i cenimo subotu onako kako je to Bog odredio, povećaće se naše uživanje u tom danu kao „milini“, imaćemo nešto posebno da podelimo s drugima u našoj okolini, i dobićemo bolji uvid u vrstu odnosa za koji Bog želi da uspostavimo s Njime.

Samo da učitelje: Povedite diskusiju utemeljenu na zamišljenoj aktivnosti i pitanjima koja slede. Dajte učenicima vremena da zamisle

idealni dan, pa onda zatražite da razmene svoje zamisli o tom idealnom danu s drugima u razredu. Svakako će biti nekih sličnosti sa subotom u nekim njihovim odgovorima. Međutim, kako se dskusina bude razvijala, naglasi posebnu prirodu subote kao dana koji nije usredsređen samo na nas, našu porodicu i prijatelje, već je dan koji treba da provedemo s našim Gospodom, koji ga je posvetio i odredio kao dan, što se vidi iz primera našeg Gospoda, da služimo bližnjima.

Početna aktivnost: Zamoli učenike da opišu najbolji dan koji mogu da zamisle. Koje aktivnosti i iskustva će od tog dana načiniti najbolji dan, savršen dan? Sa kime biste želeli da podelite to posebno vreme? Šta će ga učiniti tako posebnim? Verovatno će mnogi odgovori sadržavati vreme provedeno s porodicom i prijateljima, predstanak rada i svakodnevnih odgovornosti, usredsređvanje na ono u čemu uživamo ili nam je važno. Upitaj učenike koliko je njihovo svetkovanje subote slično tom idealnom danu. Šta njihov idealni dan ima zajedničko sa subotom? Upitaj učenike šta subotu čini važnijom od njihovog zamišljenog idealnog dana.

KORAK 2 – ISTRAŽI

Samo za učitelje: Ovaj deo pouke pruža priliku da načinimo pregled subote u Bibliji, od stvaranja do Isusa. Priznavajući subotu kao poseban deo Božjeg zakona, vernici mogu da shvate Boga koji želi da nam pokloni ono što je najbolje i da uspostavi najbolje moguće odnose s nama.

Komentar Biblije

I. Stvaranje dana odmora

(Razmotri tekst u 1. Mojsijevoj 2,1-3. u razredu!)

Prilikom stvaranja, Bog je proglasio veoma dobrim sve što je stvorio; ali je samo sedmi dan bio proglašen svetim. Kao takav, „on predstavlja radikalno odstupanje od uobičajenog religijskog načina razmišljanja. Mitovima obuzeti um bi očekivao da će, pošto je uspostavio nebo i zemlju, Bog stvoriti neko sveto mesto – svetu planinu ili sveti izvor – na kojemu će biti podignuto svetište. Međutim, izgleda da je za Bibliju bilo najvažnije da se prvo uspostavi svetište u vremenu, subota, sedmi dan.“ (A.J. Heschel, *The Sabbath*, p.9)

Uzmi u obzir i ovo: Šta smo naučili o Bogu na temelju činjenice da je proglasio svetište u vremenu? Koliko treba da cenimo jedinstvenost tog postupka u upoređenju s drugim religijama u svetu?

Zašto mislite da je Bogu vreme važnije od mesta?

II. Zapovest o suboti

(Razmotri tekst u 2. Mojsijevoj 20,8-11. i u 5. Mojsijevoj 5,12-15. u razredu!)

Među Deset zapovesti, četvrta je jedinstvena po mnogo čemu. To je najduža i najdetaljnija zapovest. Kao što su mnogi naglasili, to je zapovest koja stvara vezu između našeg odnosa prema Bogu i našeg odnosa prema bližnjima. Bog posvećuje posebnu i određenu pažnju suboti, čak i veću nego što je posvećuje ostalim delima stvaranja ili drugim svojim zakonima.

Uzmi u obzir i ovo: Zašto misliš da četvrta zapovest posebno obuhvata bližnje, kao što su slugе, stranci ili čak i životinje? Šta am to govori o tome šta je trebalo da subota postane?

Šta možemo da naučimo iz razlike između dve verzije zapovesti o suboti, zapisane u 2. Mojsijevoj 20 i u 5. Mojsijevoj 5?

III. Subota kao milina

(Razmotri tekst u 2. Mojsijevoj 20,8-11 i u Isaiji 58,13.14. u razredu!)

Kada razmatramo Dekalog, jedinstvena priroda četvrte zapovesti je ponekad razlog da pomislimo da ona ne spada u tu listu, da nije samo deo osnovnog moralnog zakona i da se mora primeniti daleko izvan granica naroda kojemu je bila objavljena. Sa druge strane, drugi proučavaju Dekalog i vide da je četvrta zapovest najličnija i najbliskija zapovest upućena čoveku, da je to poziv Božjem narodu da provodi vreme „uživanja“ s Bogom (Isaija 58,13). Više od svih drugih, četvrta zapovest kao da kaže: „Ovo nije lista pravila – koliko god da su i pravila sama po sebi važna – to je poziv na uspostavljanje bliskog odnosa, zaveta sa Bogom, našim Stvoriteljem i Otkupiteljem.“

Razmotri i ovo: Kako da četvrtu zapovest shvatiš mnogo ličnije?

IV. Isusova subota

(Razmotri tekstove u Mateju 12,1-13; Marku 2,27.28; Jovanu 9; 19,30. u razredu!)

Isus je živeo kao verni Jevrejin. Odlazio je u Hram na praznike i imao običaj da redovno odlazi u sinagogu (Marko 1,21; Luka 4,16). Međutim, svojim ponašanjem upućivao je izazov shvatanju Jevreja da je subota samo poštovanje pravila. On je rekao da subota nije samo još jedno važno pravilo, već da je to dar čovečanstvu (Marko 2,27.28). Svojom odlukom da leči ljude subotom, On je pokazao da subota nije dan poklonjen samo nama, već da je to dan da pomažemo drugima, da uzdignemo druge, takoda on on mogu da uživaju u blagoslovima subote.

Razmotri i ovo: Šta misliš, zašto je Isus odlučio da leči baš subotom, iako je to mogao da čini i drugim danima?

Kako se i mi možemo poslužiti subotom da poslužimo svojoj društvenoj okolini, ili da uzdignemo one koji su ranjeni ili zaboravljeni?

KORAK 3- PRIMENI

Samo za učitelje: Opis subote kao dara blagodati i poniznosti: „Stari, mudri dan odmora govori: zaustavi se sada! Kada sunce dodirne horizont, skini ruku s pluga, spusti slušalicu, neka se pero odmara na papiru, isključi kompjuter, ostavi krpu za brisanje i auto u garaži. Nema mesta za pogađanja, nema vremena da budemo zavedeni hitnošću svojih odgovornosti. Mi se zaustavljamo zato što postoje sile veće od naših koje se staraju o svemiru i iako su naš napor važni, neophodni i korisni, nisu nezamenljivi, kao ni mi sami. Galaksija će nekako uspeti da opstane i bez nas u toku toga sata, toga dana, jer smo mi pozvani, čak nam je i zapovedeno, da se opustimo, da uživamo u svojoj relativnoj zamenljivosti, u svom skromnom mestu za stolom u ovom velikom svetu. Duboka mudrost utelovljena u stvaranju vodiće računa o svemu.“ (Waine Muller, Sabbath, p. 83)

Pitanja za primenu:

1. Vrlo često svetkovanje subote se kritikuje kao vrsta legalizma. Zašto je to pogrešno? U stvari, na koj način je subota dar blagodatni?
2. Kako biste objasnili prvostepenu svrhu subote?
3. Ako se prilikom svetkovanja subote ne radi o legalizmu, zašto i dalje moramo biti pažljivi kako je svetkujemo?
4. Kako subota podržava vaš duhovni život? Na koje druge načine misliš da bi mogao da naučiš da bolje ceniš i držiš subotu?
5. Zapovest o suboti traži da dozvolimo i drugima u našem domu da uživaju u blagoslovima subote. Kako bismo mogli da delimo blagoslove subote s drugim pripadnicima našeg doma li šire okoline?
7. Šta nas subota, onako kako je objašnjena u Bibliji, uči o Bogu?

KORAK 4 – STVORI

Samo za učitelje: Ove aktivnosti treba da **navedu** vernike u razredu da razmišljaju o svom iskustvu u svetkovanju subote i da naglase pozitivne uspomene o svetkovanju subote koje bi mogli da podele sa svojim sugrađanima.

Aktivnosti:

Predlozi za pojedinačne aktivnosti: Pripremi papir i olovke i zamoli vernike u razredu da razmisle o svojim iskustvima u svetkovanju subote i da načine grafikon svog iskustva. Neka nacrtaju grafikon kojim bi izrazili svoje uživanje ili posvećenost svetkovanju subote. Ako su u jednom određenom trenutku svoga života odlučili da svetkuju subotu, neka se bave tom uspomenom neka progovore o njoj. Ako su odrasli kao svetkovatelji subote, neka razmišljaju o svojim iskustvima, radostima i teškoćama sa svetkovanjem subote i kako da im to ponovljeno razmišljanje može pomoći da subota postane duhovno usmereniji događaj.

Predlozi za zajedničke aktivnosti: Kao razred, načinite plan da delite pozitivne aspekte subote sa svojom širom okolinom. Šta je to najbolje što cenimo u suboti, i do kakvih promena to može da dovede u životu drugih? Kako bi vaša okolina mogla postati bolje mesto zato što u njoj ima i svetkovatelja subote? Razmislite o tome kako biste mogli pozvati svoje sugrađane da najedno s vama uživaju u blagoslovima subote na neki način. Planiraj neke događaje kojima biste mogli da razvijete svest o potrebi svetkovanja subote među svojim prijateljima, susedima i sugrađanima.

Osma pouka

Ključni tekst: 1. Mojsijeva 2,15.

Učenici će:

Saznati: Opiši biblijske temelje važnosti da se staramo o svojoj životnoj sredini.

Osetiti: Oseti vrednost životne sredine i staranja o njoj što nam je dužnost kao pristavima Božje imovine.

Učiniti: Živi jednostavnim životom, čuvajući prirodne izvore kao Božje darove i umanjujući što je više moguće svoj negativni utcaj na svoju životnu okolinu, nepotrebno trošenje i rasipanje njenih bogatstava.

Kratki pregled pouke:

- I. Saznati: Staranje o svom domu
  - A. Šta je Bog zatražio od našh praroditelja da čine za svoj dom u Edemu? Kako nam taj njihov rad pomaže da shvatimo svoju obavezu da se staramo o svojoj životnoj sredini?
  - B. Kako nas subota uči da se ograničimo u svojim nastojanjima da steknemo što više svetovnih dobara?

II. Osetiti: Lepota zemlje

- A. Kakva je vrrenost sveta prirode? Kako je pojava greha utcala na našu obavezu da se staramo o svojoj okolini?
- B. Kako naše razumevanje stvaranja i Stvoritelja utiče na naše staranje o onome što je On stvorio?

III. Učiniti: Dar da živimo jednostavno

- A. Kako da kao hrišćani živimo u svetu koji je obuzet potrošačkom groznicom?
- B. Kako da pojednostavnimo svoj život da bismo se što bolje usaglasili s Božjim svetom prirode?

Ukratko rečeno: Pošto je Bog stvorio ovaj svet da bude dom, ne samo za nas, već i za mnoge biljke životinje, a nama je dao dužnost da budemo Njegovi pristavi, mi imamo odgovornost da cenimo i da se se staramo za svoju okolinu na takav način da odamo slavu Bogu.

KORAK 1 – MOTIVACIJA

Ključna zamisao za duhovno rastenje: Kao Božji narod koji veruje u Njegovo delo stvaranja i u Njegovo obećanje o ponovnom stvaranju, mi smo pozvani da budemo pristavi svih delima stvaranja. Čineći to, mi obožavamo Boga i služimo drugima, ali stičemo bolji uvid u Božju stvaralačku delatnost i staranje o svim Njegovim stvorenjima.

Samo za učitelje: Naravno, mnogi politički aspekti environmentalizma su iskomplikovani drugim pitanjima i agendama, ali ne smemo dozvoliti da nas ometu u našoj ulozi Božjih pristava u svetu prirode u kojemu živimo i od kojega zavisimo. Moramo da pronađemo neke načine da se ponovo prhvatimo te uloge Božjih predstavnika u ovom svetu.

Početna aktivnost: Zamoli vernike da nabroje probleme i brige ponezane sa životnom sredinom. Napišite ih na tabli li na komadu papira. Pozovi vernike da se usredsrede na neka lokalna pitanja, ali i na opštije probleme. Izaberite neke sa liste i ratgovarajte šta bismo mi kao hrišćani mogli da učinimo da bismo doprineli njihovom rešavanju. Treba li da budemo zabrinuti zbog njih? Ko je i šta je ugroženo tim problemima? Potrudi se da se diskusija vodi u okviru naših verovanja u Boga kao u Stvoritelja i nas kao Njegovih pristava.

KORAK 2 – Istraži

Samo za učitelje: Ovaj deo pouke poziva vernike da razmisljaju o delima stvaranja i o staranju o njima.

Komentar Biblije

I. U početku

(Razgovarajte o tekstu u 1. Mojsijevoj 1; 2,15; Jovanu 3,16. u razredu!)

Mi živimo u svetu koji je Bog stvorio iz ljubavi. Bog je progovorio i svet je bio stvoren, ali ne odjednom, već deo po deo, jer je Bog

posvećivao posebnu pažnju svakom delu sveta. Onda je načinio posebna stvorenja po svom obličju – ljudska bića - kojima je poverio zadatak da se staraju o svetu koji je stvorio. Uprkos nesavršenstvu našega sveta, Bog ga i dalje voli – On voli i celi svemir (Jovan 3,16) – i dalje nas poziva da budemo Njegovi pristavi.

Razmotri i ovo: Kako verovanje u Boga kao Stvoritelja utiče na naš odnos prema našoj dužnosti da se staramo o svetu? Da li dovoljno o tome mislimo i razgovaramo dok se bavimo raspravama o stvaranju?

Šta za tebe znači da budeš pristav nad ovim svetom, nas delima Božjeg stvaranja?

II. Hvalite Boga svi narodi!

(Raspravljaj u razredu o tekstovima Psalmu 8; 24,1.2; 100; Otkrivenju 14,7!)

Jedna od tema koje se stalno ponavljaju u Bibliji je tema o slavljenju Boga kao Stvoritelja ovoga sveta. Ne samo da je to tema slavljenja od strane ljudi, već Biblija govori da celokupno delo stvaranja treba da slavi Boga. Ponekad, u Knjizi o Jovu, na primer, čudesa stvaranja se smatraju dovoljnim odgovorom na pitanje kako Bog upravlja svetom. Delo stvaranja se redovno spominje kao snažno svedočenje prirode o Bogu i o Njegovoj dobroti. Starajući se o tim delima stvaranja, mi doprinosimo ovom obožavanju Boga kao Stvoritelja.

Uzmi u obzir i ovo: Navedi nešto iz prirode što te ispunjava divljenjem prema Božjoj stvaralačkoj sili?

Da li su čudesa stvaranja u prirodi dovoljna da odgovore na tvoja pitanja o Bogu? Ili bi to bilo suviše pojednostavljeno? Objasni svoj odgovor!

IV. Svetkovanje subote i održavanje dela stvaranja
(Razmotri tekstove u 2. Mojsijevoj 20,8-11. i u 3. Mojsijevoj 25 u razredu!)

U svojoj knjizi Izgubljeno značenje sedmog dana, Sigve Tonstad nameće imperativ „održavanja stvorenoga“ kao nešto mnogo šire od same zamisli o svetkovanju subote, mnogo dublje od samoga „environmentalizma“. On citira jednog drugog pisca i kaže: „Subota je prema tome božansko sredstvo da se sva stvorenja usklade sa stvorenim redom u prirodi. Čak i više, svetkovanje subote je delo održavanja stvorenoga. Svetkovati subotu znači učestvovati u Božjim namerama sa ritmom stvaranja.“ Onda dodaje: „Zar nije nedostatak staranja o prirodi upravo ona stvarnost koja nas gleda u oči, s kojom se suočavamo mi ljudi dvadeset prvog stoleća?“

Razmotri i ovo: Uzimajući u obzir šira načela subote, kao što su predstavljena u 3. Mojsijevoj 25, kako nas svetkovanje subote povezuje s nastojanjem da se sačuva čovekova životna sredina?

Kako razumevanje ovog aspekta svetkovanja subote utiče na naše svetkovanje subote?

IV. Prema novom stvaranju

(Razmotri tekstove u 2. Petrovoj 3,10-14. i u Otkrivenju 21,1-5 u razredu!)

Biblija je veoma jasna da svet koji poznajemo neće trajati večno. Prilikom Hristovog drugog dolaska i posle hiljadugodišnjice svet će biti očišćen ognjem. Međutim, to neće biti i kraj priče o našoj planeti. Mi se nećemo preseliti na neko maglovito nebo. Na kraju, ovaj svet će biti naš dom u toku cele večnosti. Bog će ponovo stvoriti ovaj svet i, čak i više od toga, On će uspostaviti svoje carstvo na njemu.

Razmotri i ovo: Koliko je važno za naše razumevanje Boga i Njegovog plana da verujemo u fizičko uskrsenje i u život na ponovo stvorenoj zemlji kao našem konačnom domu?

KORAK 4 – PRIMENI

Samo za učitelje: „Priroda i otkrivenje jednako svedoče o Božjoj ljubavi.“ (EGW, Steps to Christ, p.9) Kada se svet prirode izopači, umanjuje se i ovo svedočenje o Božjoj ljubavi, samo po sebi i u svom odnosu prema ljudskom životu. Starajući se o delima stvaranja, mi postajemo Božji saradnici kao peristavi, pomažući da se sačuva ovo svedočenje o Njegovoj ljubavi.

Pitanja za razmišljanje:

1. Uporedi „prirodu“ i „otkrivenje“ u njihovom svedočenju o Božjoj ljubavi. Koje je svedočenje važnije? Zašto?

2. Zašto misliš da je Božja uloga kao Stvoritelja takvo nadahnuće za slavljenje u celoj Bibliji?

3. Zašto misliš da poslednja poruka svetu u obliku vesti prvog anđela iz Otkrivenja 14 i dalje navodi stvaranje kao razlog za obožavanje Boga? Koliko je stvaranje važno pri kraju istorije?

4. Mnogi poklonici evolucije se od srca staraju o čovekovoј životnoj sredini, kao i mnogi kreacionisti. Kako način na koji se staramo o delima stvaranja treba da bude pod uticajem naše vere u početak postojanja sveta, u stvaranje?

5. Šta mislite, da li su hrišćani da dobrom ili na lošem glasu kada se radi o staranju o čovekovoј životnoj sredini?

6. Koliko je staranje o delima stvaranja važno za verodostojnost svedočenja Srkve u svetu? Mislite li da naša Crkve treba da učini više na zaštiti i čuvanju čovekove životne sredine?

7. Naša Crkva već dugo preporučuje vegetarijansku ishranu, bar tamo gde je to moguće. Koliko se vrednost te preporuke povećava činjenicom da je vegetarijanstvo jedna od najvažnijih odluka koju pojedinac može da donese da bi živeo u većem skladu s potrebama svoje životne sredine?

8. Navedi šta bi sve ti lično mogao da učiniš da bi umanjio svoj negativni uticaj na svoju životnu sredinu? Šta treba da promeniš u svom životu da ti to postigao?

KORAK 4 – STVORI

Samo za učitelje: Ove aktivnosti su namenjene podsticanju vernika u razredu da se aktivno staraju o delima Božjeg stvaranja na praktičan način. Prilagodite predložene aktivnosti prilikama, izvorima i potrebama našeg razreda, crkve i okoline!

Aktivnosti:

Predlozi za pojedinačne aktivnosti: Pozovi vernike u razredu da odvoje vremena da razmišljaju o čudesima i lepoti stvaranja. To se može dogoditi na mnogo načina. Možete provesti neko vreme u dvorištu crkve, ili u obližnjem parku ili šumi, ili u gledanju filma koji govori o nekom aspektu stvorenog sveta. Čitaj prve stranice knjižice Koraci ka Hristu. Pozovite vernike da provedu neko vreme u molitvi i hvaljenju Boga, traženju Njegovog vođstva u ispunjavanju uloge Njegovog pristava.

Predlozi za zajedničke aktivnosti: Kao razred, vratite se listi problema u životnoj sredini koju ste načinili u početku proučavanja, s posebnim usmerenjem na lokalne probleme. Planirajte aktivnost ili događaj koji vi i vaša mesta crkva možete organizovati da pomognete u rešavanju lokalnih problema sa životnom sredinom. Možete, na primer, da učestvujete u prikupljanju otpadaka sa javnih površina, da zasadite drveće oko crkve ili na nekom drugom odgovarajućem mestu, da pomognete lokalnoj školi u sređivanju vrta ili nešto slično što će dovesti do vidljive promene u životnoj sredini vašega mesta. Razgovarajte s lokalnim vođama i postavite vreme i mesto početka i završetka projekta. Pozovite vernike mesne crkve da vam se pridruže. U planiranju tog poduhvata molite se da Bog upotrebi vašu grupu i njene pripadnike kao svoje pristave i budite zaista Njegovi predstavnici dok se time budete bavili.

Deveta pouka

Ključni tekst: Otkrivenje 1,8.

Učenici će:

Saznati: Ispitajte istoriju preko prizme velike borbe, koja otkriva Božju volju i karakter, kao i velku važnost koju On pridaje slobodnoj volji.

Osetiti: Poštuj Boga koji je učinio toliki napor da nam pokaže temelje svoje vladavine putem događaja u istoriji, sa središtem na krstu.

Učiniti: Veruj nadahnutm otkrivenjima proročanstva i istorije i potrudi se da protimačiš poslednje događaje u istoriji ove planete u skladu sa Pismom

Kratak pregled pouke:

- I. Saznati: Najveća priča
  - A. Kako nas velika borba obaveštava o prošlosti, sadašnjosti i budućnosti?
  - B. Zašto je Bog uložio tolike napore da nam omogući slobodan izbor? Šta nam to govori o Njegovom karakteru?

II. Osetiti: Krst u središtu istorije

- A. Kako nas krst uči o vrednosti Boga koji dozvoljava da ga ubiju Njegova stvorenja?
- B. Zašto je krst vrhunac istorije?
- C. Kakva osećanja se bude u nama kada se bavimo Božjim otkrivenjima o budućnosti, koja su objavljena preko Danila i drugih proroka?

III. Učiniti: Slobodan izbop

- A. Kako pokazujemo da cenimo Božji karakter kojim se prikazao preko istorije, a posebno na krstu?
- B. Kako naše prihvatanje proročkih otkrivenja utiče na naš odnos prema Bogu?

Ukratko rečeno: Biblija ne samo da beleži Božje tumačenje istorije, već i pokazuje Božju moć da prorekne budućnost. Najkritičniji istorijski događaj je krst, koji je preobrazio istoriju, premošćujući provaliju koju je greh načinio između Boga i ljudskog roda.

KORAK 1 – MOTVACIJA

Ključna zamisao o duhovnom rastenju: Molitva je najličniji dat koji je Bog dao ljudskom rodu. To je mnogo više nego samo sredstvo veze. Molitva predstavlja našu priliku da se približimo Gospodu na poseban način.

Samo za učitelje: U ovom uvodnom delu pouke, pomozite svojim učenicima da razmisle o tome koliko njihov život podseća na život Isusa Hrista. Molitva je jedan od Božjih načina da nas poveže sa sobom, tako da gledamo, mislimo i delujemo na našem području delovanja onako kao što On deluje na svojem. Ako možete donesite u razred sliku malih morskih konjica.

Ova mala morska stvorenja retko narastu više od 2 centimetra u visinu. Najveći deo svoga života provode na istom mestu, ali su zato jedna od najbolje kamufliranih životinja na svetu, odnosno u okeanu. Tako su dobro zaštićeni da su ih naučnici otkrili tek kada su uzeli granu koralu i odneli je u laboratoriju. Oni su obojeni isto bojom kao i koral na kojemu žive, tela su im oblikovana da liče na grančicu koralu, tako da su i larve koje se drže na njihovom telu slične izbočinama na koralu. Poznato je da naseljavaju koralne grebene u tropskim morima Pacifika, uključujući Australiju, Indoneziju, Japan, Novu Kaledoniju, Papuu Novu Gvineju i Filipine.

Ova egzotična stvorenja toliko podsećaju na koral na kojemu žive da ih je skoro nemoguće otkriti golim okom. Njihov egzotični izgled nadmašuje jedino savršeno koreografsani jutarnji ples, koji plešu parovi ove čudne morske životinje.

Razmotri i ovo: Dok posmatrate ove prekrasne morske životinje, upitajte vernike da razmotre i našu sličnost s našim Gospodom Isusom Hristom. Kakva saznanja nam simbioza između malog morskog konjica i koralu daje o bliskom odnosu između Boga i ljudskog roda? Na isti način na koji mali morski konjic živi i podseća na koral, Biblija nam kaže da treba i mi da „živimo, mičemo se i jesmo“ (Dela 17,28). Koju ulogu treba molitva da ima u našem duhovnom životu u svetlosti prethodnih tekstova?

KORAK 2 - ISTRAŽI

Samo za učitelje: Isus se molio. On je verovao u silu molitve. On je verovao da molitva može da pokrene Božju ruku i da donese mir u trenucima nevolje. I više od toga, molitva je za Njega bila isto tako bitna kao i disanje.

Komentar Biblije

I. Neka ti ne dosadi

(Pročitaj Psalam 55,17. Luka 18,1!)

Pouka za ovu sedmicu je jasna da treba da se molimo ne samo onda kada se nalazimo u vremenima krize (Kakav je blagoslov kada u takvim trenucima možemo da razgovaramo s Bogom!). Begunac David je nalazio duboku utehu u razgovoru s Bogom putem molitve. Možda se čovek oseća ugodno u Božjoj prisutnosti upravo kada je njegov život izložen stalnim pretnjama i izazovima. U takvim okolnostima David je bio siguran da će Bog „čuti njegov glas“ (Psalam 55,17).

Kada je Isus govorio svojim učencima o dolasku Božjeg carstva (Luka 17,20-37), slika koju im je predstavio užasnula ih je. Pročitajte te stihove još jednom i zamislite sebe na njihovom mestu. Zapazite da je kontekst ispunjen strahom. Učenici su uplašeni, nesigurni, kolebljivi.

Isus je mogao da im uputi reči ohrabrenja. I zaista, On je to i učinio (Vidi Jovan 16!). Istaknuto mesto u Isusovom arsenalu mira je poziv

na molitvu. Ispričao je svojim učenicima priču o upornoj udovici, jer je želeo da znaju da treba da traže Boga istrajno. Osim toga, želeo je da znaju da je Njegov Otac, Sudija, mnogo više sklon da usliši njihove molbe nego sudija u priči. Međutim, duboko ispitivanje srca i iskrena, istrajna molitva bili su ključ za sticanje tih posebnih blagoslova.

Razmotri i ovo: Ako je molitva jedno od Božjih sredstava da nam pruži mir kada su naša srca uplašena, zašto tako često odustajemo od molitve kada se stanje ne menja u skladu s našim poimanjem vremena?

II. On se moli za nas

(Čitaj tekstove u Marku 3,13. u Jovanu 17!)

Pouka za ovu sedmicu upoznaje nas s našim Spasiteljem dok se moli. Deo za ponedeljak nas podseća da je uprkos činjenici da je bio Bog u ljudskom telu, Isus ipak osećao potrebu da se moli. On se molio za sebe, ali su često Njegove molitve bile usmerene prema potrebama onih oko Njega u naporu da ih spase.

Kako je otrežnjujuće moralo delovati na učenike kada im je Isus otkrio da se molio za njih pre nego što ih je pozvao u službu. Zašto je bila potrebna cela noć? Uzmite u obzir ovo: „Nijedan od Dvanaestorice nije bio izabran zahvaljujući svom savršenstvu, ni po karakteru ni po sposobnostima. Hristos je izabrao ljude koji su bili spremni i sposobni da uče, čiji karakter se mogao preobraziti. Svi su imali ozbiljne mane kada su bili pozvani, ali su one, zahvaljujući Njegovoj blagodati, bile uklonjene (osim u slučaju Jude), i na njihovo mesto Isus je usadio dragoceno seme božanskog karaktera koje je proklimalo, uzraslo do zrelosti i kasnije donelo plod hristolikog karaktera.“ (SDA BC 5, p. 592) Otac je otkrio Isusu, na Njegovo olakšanje, karakter ljudi koje će moći da upotrebi da promeni svet.

Isus je znao da takvo otkrivenje može da dobije samo na jednom izvoru i On je iskorstio sredstvo koje mu je stajalo na raspolaganju – molitvu.

Uzm u obzir i ovo: Čitaj tekst u Jovanu 17! Navedi najmanje tri molbe koje je Isus uputio svome Ocu da učini za Njegove učenike, ali i za sve koji čekasnije poverovat u Njegovo ime. Kako bi Isus mogao znati da se moli za druge da je sam propustio da se moli?

III. Stalno u molitvi

(Čitaj tekst u 1. Solunjanima 5,17; 2,9; 3,10!)

Možemo zaključiti na temelju Biblije da je Isus održavao stalnu vezu sa svojim Ocem. Vidimo to iz činjenice da mnogo puta nije zapisano da se molio pre nego što bi učinio neko čudo ili pokazao vanzemaljsku silu božanskog porekla.

U Luki 8,22-25. Isus se nje molio da se utišaju vetar i talasi; On im je jednostavno naredio da to učine. U Luki 5,18-25. Isus se nje molio da oduzeti prohoda. Video je veru njegovih prijatelja, i neverovanje religijskih starešina koji su smatrali da huli na Boga govoreći da mu oprašta grehe, pa je jednostavno rekao da ustane i da prohoda.

Kako je Isus mogao da se ponaša da tako smeo način? Lakši odgovor bi glasio: pa, On je bio Bog u ljudskom telu! Međutim, ako je Isusu stajala na raspolaganju snaga koju mi ne možemo imati, kako su onda i učenici bili u stanju da pokažu takve čudesne sposobnosti? (Matej 10) Tajna Isusove snage bila je u poznavanju volje Njegovog Oca. Kako je On to mogao znati? Molio se!

Ispitaj odluku koju je Isus doneo u Marku 1,35-38! Koliki među nama bi znali da treba da napuste to mesto koje je pružalo očigledne mogućnosti za službu da ode na drugo mesto? Zato što je Isus dobijao svoje svakodnevne radne naloge neposredno od svog Oca kada bi se našao među ljudima kojima je bila potrebna pomoć, mogao je smesta da deluje. Zašto? Delovao je u skladu s Božjom voljom, voljom koju je saznavao dok se molio.

Razmotri o ovo: Isus nije bio usamljen u svojoj neprekidnoj povezanosti s Bogom. Apostol Pavle je bio poznat po tome. U 1. Solunjanima 2,9 stoji napisano da je radio i dan i noć za Boga. U čemu je bila tajna? Čitaj tekst u 1. Solunjanima 3,10!

KORAK 3 – PRIMENI

Samo za učitelje: Molitva nam obećava promenu života i mogućnost da pokrenemo ruku Svemogućega. Razmotri te dve zamisli u razredu, odgovarajući na sledeća pitanja:

Pitanja za razmišljanje:

1. Pouka za utorak nam stavlja na znanje da nam molitva pomaže da se ispraznimo od samih sebe. Kakva je veza između tog pražnjenja sebe od sebe i umiranja sebi o kojemu apostol Pavle piše u 1. Korinćanima 15,31?
2. Postoji li veza između molitve i znanja za šta da se molimo? Pouka objašnjava da ne smemo da čekamo da postanemo stručnjaci za molitvu pre nego što počnemo da se molimo. Zašto? Kako nas Bog uči kada odlučimo da provodimo vreme s Njime u molitvi?

3. Mnogi oklevaju da se mole zato što su uplašeni da ih Bog neće prihvatiti zbog greha koje su učinili. Kakva su Božja merila za uspostavljanje veze s nama? Da li ih ima? Objasni!

Pitanja za primenu:

1. Koja molitva u Bibliji tebi najviše govori? Imaš li neku omiljenu molitvu po kojoj oblikuješ svoje molitve? Šta nas molitve u Bibliji uče o molitvi?

2. Ako su Bogu poznate naše potrebe i želje, ako On zna kako da ih zadovolji na najbolji načn, zašto nas poziva da se molimo? Da li je Bog tu da jednostavno zadovoljava naše potrebe ili su naše želje poziv na bliskije druženje s Njime?

3. Šta činite kada Bog ne odgovara na vaše molitve? Kako se držite?

Pitanja za svedočenje:

1. Tekst u 2. Dnevnika 7,14 nam kaže da će u slučaju da se Božji narod ponizi pred Njime i da se moli, da traži Njegovo lice i da se okrene od svojih zlih puteva, Bog čuti njegove molbe i izlečiti njegovu zemlju. Šta biste vi kazali nekom neverniku koji oseća da je isključen iz blagoslova ponuđenih u ovom tekstu?

2. Pouka za sredu nas podseća da treba da tražimo od Boga da zadovolji naše potrebe (Matej 7,7; Jakov 4,2). Za šta treba da se molimo Bogu? Šta je neprihvatljivo? Kako da pomognemo prijatelju koji traži od Boga ono što nije u njegovom najboljem interesu?

KORAK 4 – STVORI

Samo za učitelje: Razgovaraj u razredu o ovim istinitim slučajevima! Kako bi učenici odgovorili na potrebe te osobe?

Jedan prijatelj je sa svojim prijateljem razgovarao o sledećem problemu. On je verovao u Boga, ali ga je događaj u životu veoma obeshrabrio. Kao pastor, znao je neizmernost Božje sile. Gledao je kako Bog deluje u životu bezbrojnih ljudi. Video je kako Bog leči ljude koji su se nalazili u bezizglednom položaju.

I tako, kada se jedan vernik njegove crkve razboleo, učinio je ono što je uvek činio: molio se. Znao je da Bog ima moć da izleči tog vernika i znajući to bio je siguran da će njegova molitva biti uslišena. Postio je za vernika koji je umirao i čekao da ga Gospod usliši. Bog nije odgovorio odmah, ali je on nastavio da se moli za bolesnika i za njegovu porodicu. A ipak, na njegovo veliko razočarenje, vernik je umro.

Naigled samovoljna Božja odluka ostavila je pastora u potpunom razočaranju. Za samo nekoliko meseci potpuno je izgubio veru u Boga.

Da ste vi bili prijatelj koji je čuo za ovaj žalosni slučaj, šta biste kazali da pomognete svom prijatelju da ponovo stekne veru u Boga i da se i dalje oslanja na silu molitve?

Deseta pouka

Ključni tekst: Psalam 55,17.

Učenici će:

Saznati: Objasni ulogu molitve u životu hrišćanina, onako kako je predstavljena u životu Isusa Hrista i drugih ljudi u Bibliji.

Osetiti: Otvoriti se Bogu u skromnoj molitvi, priznajući mu svoje velike potrebe i krajnju zavisnost od Njega.

Učiniti: Moliti se bez prestanka.

Kratak pregled pouke:

- I. Saznati: Živeti molitvom
  - A. Kako nas Hristov molitveni život obaveštava o našoj velikoj potrebi za molitvom?
  - B. Za šta se Hristos molio? Da li su Njegove molitve uvek dobijale pozitivan odgovor? Zašto da i zašto ne?
  - C. Koju ulogu je molitva imala u životu drugih biblijskih heroja i heroína?

II. Osetiti: Iz celog svog srca

- A. U kakvom raspoloženju treba da izlazimo pred Boga u molitvi?
- B. Kako je Hristos praktično pokazao to raspoloženje?
- C. Koju ulogu ima poslušnost u našem molitvenom životu?

III. Učiniti: Odlučna molitva

- A. Kojim pričama je Isus prikazao važnost istrajnosti, odlučnosti i vere u molitvi?
- B. Kako je tvoj molitveni život ojačao tvoju veru?
- C. Ima li nešto što nam Bog ne želi dati ukoliko se ne molimo? Zašto da i zašto ne?

Ukratko rečeno: Molitva je način razgovora s Bogom i zato se treba moliti što je više moguće. U svom molitvenom životu Isus nam je pokazao primer koji nam može veoma pomoći u našim molitvama, uključujući poniznost, pokornost Božjoj volji i istrajnost.

KORAK 1 – MOTIVACIJA

Ključna zamisao o duhovnom rasteњу: Molitva je najlepši dar koji je Bog dao čovečanstvu. To je mnogo više nego samo sredstvo povezivanja. Molitva predstavlja priliku da se približimo Bogu na poseban način.

Samo za učitelje: U ovom uvodnom delu, pomozite učenicima da razmisle koliko njihov život podseća na Isusov. Molitva je jedan od Božjih načina da nas poveže uskim vezama sa samim sobom, tako da i mi na svom području izgledamo, mislimo i delujemo kao On na svojem. Ako možete da donesete u razred sliku malih morskih konjica, učinite to.

Ova mala morska stvorenja veoma retko narastu više od nekoliko centimetara. Ona žive najveći deo svog života na jednom mestu, ali predstavljaju jedno do najbolje sakrivenih i maskiranih stvorenja u okeanu, tamko da bili otkriveni tek kada su naučnici počeli da proučavaju velike koraale u laboratoriji. Oni i imaju istu boju kao koral na kojemu žive, zajedno s velikim izraslinama na telu kao i korali na kojima žive. Mali morski konjici žive u tropskom delu zapadnog Pacifika, uključujući Australiju, Indoneziju, Japan, Novu Kaledoniju, Papuu Novu Gvineju i Filipine.

Ova egzotična stvorenja tajko podsećaju na koral na kojemu žive da je skoro nemoguće da ih čovek primeti golim okom. Njihov egzotični izgled je nadmašen jedino njihovim savršeno koreografskim jutarnjim plesom, koji obavljaju u parovima.

Razmotri i ovo: Dok ispitujete ova prekrasna morska stvorenja, upitajte razred da razmotri našu sličnost sa Isusom Hristom. Koje uvide nam simbioza između morskog konjica i koralu omogućuje u bliski odnos koji vlada između Boga i ljudskog roda? Na isti način na koji mali morski konjic živi i podseća na koral, Biblija nam govori da i mi treba da „živimo, mičemo se i jesmo“ (Dela 17,28). Koju ulogu treba molitva da ima u našem duhovnom životu u svetlosti prethodnog stiha?

KORAK 2 – ISTRAŽI

Samo za učitelje: Isus se molio. On je verovao u moć molitve. In je nbverovao da molitva može da pokrene Božju ruku i da nam donese mir u vreme nevolje. Međutim, i više od toga, molitva je za Njega bila bitna kao i disanje.

Komentar Biblije

I. Ostani uz nju

(Čitaj Psalam 85,17. i Luka 18,1!)

Pouka za ovu sedmicu objašnjava da treba da se molimo, ali ne samo onda kada se nađemo u nekoj krizi (ali, kakvog li blagoslova da možemo da razgovaramo s Bogom upravo u tim trenucima!). Begunac David je nalazio duboku utehu u razgovoru s Bogom. Možda, upravo u trenucima kada se nečiji život nalazi u opasnosti, on nalazi sugurnost u tome da boravi blizu Boga. Čak i u tim okolnostima, David je bio siguran da će Bog čuti njegov glas (Psalam 55,17).

Kada je Isus rekao svojim učenicima o dolasku Božjeg carstva (Luka 17,20-37), slika koju im je prikazao njih je uplašila. Pročitajte ponovo te stihove i stavite sebe umesto njih. Vidite, ovaj kontekst ukazuje na strah. Učenici su uplašenu, nesigurni, neutemeljeni.

Isus im je mogao uputiti reči ohrabrenja. U stvari, On je to i učinio (Jovan 16). Istaknuto mesto u Isusovom arsenalu mira zauzima poziv na molitvu. On je učenicima ispričao parabolu o istrajnoj udovici, zato što je želeo da znaju da im je potrebno da traže Boga istrajno. Takođe je želeo od njih da znaju da je Njegov Otac, Sudija, mnogi više voljan da usliši njihove molbe nego sudija iz priče. Međutim,

duboko ispitivanje duše, iskrena, istrajna molitva bili su ključ za te posebne blagoslove.

Razmotri i ovo: Ako je molitva jedno od Božjih sredstava da nam pokloni mir kada je naše srce nemirno, zašto tako često odustajemo od molitve kada se stanje ne menja u skladu s našim računanjem vremena?

II. On se moli za nas

(Čitaj tekst u Marku 3,13.'14. i u Jovanu 17!)

Pouka za ovu sedmicu upoznaje nas s našim Spasiteljem koji se moli. Deo za ponedeljak podseća nas da, uprkos činjenici da je bio Bog u ljudskom obliku, Isus ipak osećao potrebu da se moli. On se molio za sebe, ali su često Njegove molitve bile usmerene na potrebe onih oko Njega u naporu da spase sve ljude.

Kako jhe otrežnjujuće moralo biti za učenike kada im je Isus pričao da se molio za njih pre nego što ih je pozvao u službu. Zašto je bila potrebna cela noć? Uzmi u obzir i ovo: „Nijedan od Dvanaestorice nije bio izabran zbog svog savršenstva, ni u karakteru ni u sposobnostima. Hristos je izabrao ljude koji su bili spremni i sposobni da uče, čiji karakteri su se mogli preobraziti. Svi su imali ozbiljne nedostatke kada su bili pozvani, ali su oni, Njegovom blagodaću, bili uklonjeni (osim u slučaju Jude), i na njihovo mesto Isus se usadio dragoceno seme božanskog karaktera koje je proklimalo, uzraslo do zrelosti i kasnije proizvelo rod hristolikog karaktera.“ (SDA BC 5, p. 592) Otac je otkrio Isusu, na Njegovo veliko olakšanje, karakter ljudi kojima će se poslužiti da promeni svet. Isus je znao da tu vrstu uvida može da dobije na samo jednom izvoru, pa se poslužio sredstvom kojim je mogao da ga dobije – molitvom.

Razmotri i ovo: Pročitaj tekst u Jovan 17! Navedi najmanje tri stvari koje je Isus tražio od svoga Oca da učini za Njegove učenike i za sve koji će kasnije poverovati u Njegovo ime. Da li je Isus mogao da zna šta da se moli za druge, da je sam propustio da se moli za sebe?

III. Žuriti se na molitvu

(Čitaj tekst u 1. Solunjanima 5,17; 2,9; 3,10!)

Možemo osetiti na temelju biblijskih tekstova da je Isus održavao stalnu vezu sa svojim Ocem. To možemo zaključiti i iz činjenice da je mnogo puta činio čudo ili pokazivao svoju božansku silu, iako nije posebno istaknuto da se pre toga molio Bogu.

U Luki 8,22-25, Isus se nijue molio da se utišaju vetar i talasi; On je jednostavno zapovedio da tako bude. U Luki 5,18-25, Isus se nije molio da oduzeti prohoda. On je video veru njegovih prijatelja i neverovanje na licima starešina, koji su smatrali da On huli na Boga govoreći da oprašta grehe, pa je jednostavno delovao.

Kako je Isus mogao da deluje na tako hrabar način? Jednostavno, On je bio Bog u ljudskom obliku. Međutim, ako je Isus imao proistup nekoj sili koja nama nije dostupna, kako to da su učenici mogli da dobiju pristup toj istoj sili? (Matej 10) Tajna Isusove sile bilo je poznavanje volje Njegovog Oca. Kako to znamo? On se molio.

Ispitajte odluku koju je Isus doneo u Narku 1,35-38. Koliki među nama bi znali da treb a da napuste to mesto očiglednih mogućnosti za službu i da odu na neko drugo mesto? Zato što je Isus primao svoje svakodnevne planove neposredno od svoga Oca. Kada bi došao do ljudi u potrebi, mogao je da jednostavno deluje u njihovu korist.

Zašto? On je delovao u skladu s voljom svoga Oca, voljom koju je upoznavao neposredno u toku svoje molitve.

Uzmi u obzir i ovo: Isus nije bio sam u ovoj neprekinutoj vezi sa svojim nebeskim Ocem. I apostol Pavle je bio poznat po tome. U 1. Solunjanima 2,9, se kaže da je delovao i dan i noć za Božje delo. Šta je bila njegova tajna? Čitaj tekst u 1. Solunjanima 3,10!

KORAK 3 – PRIMENA

Samo za učitelje: Molitva nam obećava životnu promenu i mogućnost da pokrenemo ruku Svemogućega. Razmotrite te dve misli u razredu odgovarajući na sledeća pitanja:

Pitanja za razmišljanje:

1. Deo pouke za utorak nam govori da nam molitva pomaže da se oslobodimo sebe. Kakva je veza između tog oslobađanja od sebe i umiranja sebi o kojemu govori Pavle u 1. Korinćanima 15,31?
2. Poastoji li neka veza između molitve i znanja za šta da se molimo? Pouka objašnjava da ne treba da čekamo da postanemo stručnjaci za molitvu pre nego što ćemo početi da se molimo. Zašto? Kako nbas Bog uči kada odlučimo da provodimo vreme s Njime u molitvi?

3. Mnogi ljudi oklevaju da se mole zato što se plaše da ih Bog neće prihvatiti zbog zala koja su učinili. Koja su Božja merila da razgovora s nama? Da li ih ima? Objasni!

Pitanja za primenu:

1. Koja molitva u Bibliji nam najviše govori? Da li imaš neku molitvu po kojoj modeliraš svoje molitve? Šta nas molitve u Bibliji uče o molitvi?

2. Ako Bog zna naše potrebe i želje i kako da ih zadovolji na najbolji način, zašto nas poziva da se molimo? Da li Bog jednostavno zadovoljava naše potrebe ili su naše potrebe samo poziv za sklapanje čvrste zajednice s Njime?

3. Šta činite kada Bog ne odgovara na vaše molitve? Kako uspevate da se održite?

Pitanja za svedočenje:

1. Tekst u 2 Dnevnika 7,14. kaže da će Bog, ukoliko se Njegov narod ponizi i moli, ukoliko potraži Njegovo lice i odvрати se od svojih zlih dela, čuti njegove molitve i isveliti njegovu zemlju. Šta biste kazali nekom neverniku koji se oseća isključen od blagoslova obećanih u ovom tekstu?

2. Deo za sredu nas podseća da treba da tražimo od Boga da zadovolji naše potrebe (Matej 7,7; Jakov 4,2). Za što treba da se molimo Bogu? Šta je neprihvatljivo? Kako da pomognemo prijatelju koji se moli Bogu da dobije nešto što nije u njegovom najboljem interesu?

KORAK 4 - STVORI

Samo za učitelje: Ispričaj sledeći istiniti događaj u razredu. Neka vernici odgovore na potrebu te osobe.

Jedan prijatelj je jednu svoju nevolju podelio sa svojim prijateljem. On je verovao u Boga, ali su ga okolnosti u životu veoma obeshrabrile. Kao pastor, dobro je poznavao Božju silu. Video je Božje delovanje na srcima bezbrojnih ljudi. Video je kako Bog leči ljude u položajima mkoji su izgledali beznadni.

I tako, kada je jedan vernik njegove crkve postao bolestan, učinio je ono što je uvek činio: molio se. Znao je da Bog ima moć da izleči vernika i sećajući se iskustava koja je stekao s Bogom u svom životu, verovao jhe da će se to i dogoditi. Postio je za samrtnika i čekao da Bog učini čudo. Bog nije odgovorio odmah, ali je non nastavljaio da se moli za bolesnika i za njegovu porodicu. Čak je obavio i obred miropomazanja. Međutimj, na njegovo najveće razočaranje, vernik je zaspao u Gospodu.

Naizgled samovoljna priroda Božjeg odbijanja da izleči vernika ostaviola ga je be reči, bez vere. U toku nekoliko kratkih meseci, on je izgubio veru u Boga.

Da ste vi bili prijatelj koji je čuo za ovaj tužan događaj, šta biste kazali da pomognete svom prijatelju da obnovi svoju veru u Boga i u silu molitve?

Jedanaesta pouka

Ključni tekst: Psalam 27,4.

Učenik će:

Saznati: Opiši kako Božji planovi – otkriveni u svetilištu, u svetu prirode i na druge načine – mogu da nam pomognu da razumemo da cenimo Božji karakter.

Osetiti: Upijati lepotu kojom je Bog uporedio svoju unutrašnju privlačnost

Učiniti: Prihvatiti Božje pravo da nas oblikuje, ali i ljubav koju božanski Lončar pokazuje dok nas pretvara u sudove sebi na čast.

Kratak pregled pouke:

I. Saznati: Veliki Kreator

- A. Kako velika pažnja koju je Bog poklonio pojedinostima u svetilištu ukazuje na osobine Njegovog karaktera? Šta nas to uči o bogoslužjenju?
- B. Preko kojh posrednika deluje Veliki Kreator i šta nam ona govore o Njegovom karakteru?

II. Osetiti: Lepota svetosti

- A. Koji aspekti Božje lepote – otkriveni u prirodi, u muzici, u arhitekturi bogoslužjenja i u Njegovoj Reči – pomažu da se naša duša ponovo izgradi po Njegovom obličju?
- B. Koja okolina nam najbolje pomaže da postanemo podložni Božjem uticaju?

III. Učiniti: Mi smo sudovi

- A. Ponekad nam nije lako da shvatimo da smo samo glina koju oblikuje veliki Umetnik, a da nismo Lončar koji je oblikuje. U čemu je korist da dozvolimo Bogu da nas oblikuje?
- B. Šta bismo mi mogli učiniti da olakšamo Bogu da nas oblikuje?

Ukratko rečeno: Bog, veliki Umetnik, prikazao je svoju lepotu mnogim svojim umetničkim izrazima, od kojih je jedan od najvećih razvijanje sličnosti s Njime u našim srcima.

KORAK 1 – MOTIVACIJA

Ključna zamisao za duhovno rasteenje: Pouka za ovu sedmicu se usredsređuje na beskrajnu stvaralačku genijalnost našega Boga. Iako je greh pokvario dela Božjeg stvaranja, nije potpuno uništio lepotu Božjeg stvaralačkog izražavanja, koja se pokazuje na duhovnom i na fizičkom području.

Samo za učitelje: Dok usmeravate diskusiju u svom razredu, ispitajte Božje umetničko savršenstvo u upoređenju s veštinom grešnih ljudskih bića. Iako smo i mi sposobni za vrhunska umetnička dostignuća, ona se nikako ne mogu uporediti s onim što je Bog načinio.

Umetnost je često subjektivna. Slike Monea zadvljuju mnoge, ali ima mnogo više ljudi koji ne mogu da shvate zašto se za njih daju tolike svote na aukcijama. Mnogi su posećivali mnoge gradove i divili se umetničkom rasporedu ulica i trgova nekih među njima.

Kada ljudska bića izražavaju svoju stvaralačku sposobnost, ljudske oči se dive lepoti stvorenih dela. Međutim, kada Bog stvara, retki mogu ostati ravnodušni pred elegancijom i lepotom Njegovog dela, čak i onda kada tu lepotu ne pripisuju Njemu.

Razmotri i ovo: Neka vernici navedu dela koja smatraju prekrasnim umetničkim dostignućima. Posle toga zatražite od vernika da navedu merila po kojima se nešto proglašava umetničkim dostignućem.

KORAK 2 – ISTRAŽI

Samo za učitelje: Dok budete proučavali komentar Biblije za ovu sedmicu, usredsredite se na elegantna rešenja koja naglašavaju Božju stvaralačku genijalnost. Drugim rečima, Božja stvaralačka sila nije se jednostavno izrazila da bi zadovoljila Njegovu želju da bude okružen lepotom. Lepota Božjih dela uvek ima neku dublju svrhu koja donosi blagoslov ljudskom rodu i služi na slavu Bogu.

Komentar Biblije

I. Sveopšta potreba

(Razmotri tekst u Psalmu 27,4. u Jeremiji 18,3-10!)

Kada god pretražujemo tekstove Pisma, kontekst je veoma važan. U Psalmu 27. caru Davidu je naizgled bio uskraćen pristup u Božje svetište. Njemu je uskraćena lepota bogoslužjenja, koje ga povezuje s Bogom. U prekrasnom umetničkom obliku, on izražava svoje poverenje u Boga i prikazuje svoju želju da zadovolji svoju veliku potrebu: da obožava Boga u Njegovom domu, da posmatra lepotu koja se tamo vidi, da istražuje Njegov hram.

Kakvu lepotu David želi da vidi u Božjem domu? Hram je bio mesto prolivanja krvi i prinošenja žrtava. Jedva bi se mogao nazvati mestom lepote, ali je David pronašao lepotu u Božjem omogućavanju oproštenja i obnavljanja putem službi u Hramu. Ta lepota je bila ritam njegovog života od njegovog detinjstva. On je čeznuo za njome.

Mi znamo da je car David čeznuo za lepotom Boga, ali, da li je Bog čeznuo za lepotom? Pouka od nedelje kao da ukazuje na to. Na primer, Jeremija 18,3-10 izgleda da ukazuje da Bog čezne da vidi da se Njegov narod vraća prekrasnom stanju u kojemu ga je stvorio.

Uzmi u obzir i ovo: Zamoli nekoga u razredu da pročita tekst u Jeremiji 18,3-10. Koje reči najbolje pokazuju način na koji Bog gleda svoj narod? Ima li ikakvog značenja činjenica da sud koji je načinio lončar treba da bude mnogo više nego samo običan sud?

II. Brak lepote i svrhe

(Pročitaj tekst u 2. Mojsijevoj 25,1-9. i u 1. Petrovoj 2,9!)

Uporedi, za trenutak, zastrašujući lepotu prenosnog svetišta u pustinji s građevinom sačinjenom od ljudskih bića o kojoj se govori u 1. Petrovoj 2,9! Kao što deo pouke za ponedjeljak prekrasno ilustruje, Bog ništa ne prepušta slučaju u izgradnji svoga Hrama. Bog sam ga je planirao, izabrao je sav materijal, upravljao gradnjom, pregledao delo i blagoslovio gotovi proizvod.

Da li je Bog isto tako pažljiv kada se radi o narodu koji nosi Njegovo ime i tvrdi da ga sledi? Razmotri za trenutak tekst u 1. Petrovoj 2,9, često citirani Božji poziv da budemo Njegovi svedoci u svetu. Božji narod je izabran, carski, poseban, ali ta grupa ne predstavlja samo skup lepih lica. Oni treba da „objavljaju dobrodjetelji Onoga koji vas dozva iz tame k čudesnome vidjelu svome“ (1. Petrova 2,9). Reč „dobrodjetelji“ doslovno znači „savršenstvo“ s naglašavanjem da se ono izrazilo stvorenim delima. Ovde je govor o Božjem savršenom karakteru, prepunom ljubavi i blagodati koja spasava grešnika (Vidi 2. Mojsijeva 34,6.7!). Bog je podigao Crkvu kao svoje posebno vlasništvo da bi njeni vernici odražavali dragocene osobne Njegovog karaktera u svom životu, da bi objavljivali Njegovu dobrotu i milost svim ljudima.

Razmotri i ovo: Uporedi lepotu Božjeg svetišta u pustinji sa svom lepotom koja treba da ukrašava Božji narod. Na primer, Bog je bio veoma određen kada se radilo o sveštениčkoj odeći koja je ukrašavala one koji će služiti pred Njime. Da li je Bog na bilo koj način manje određen kada se danas radi o odeći? Kako da pomirimo Božja merila lepote s etikom „dođite kao što jeste“ koju nalazimo u Bibliji?

III. Više od pesme

(Razmotri tekstove u 1. Dnevnika 23,3; 2. Dnevnika 29,25; 2. Dnevnika 5!)

Obožavanje (bogosluzenje) je ključna tema u Bibliji. Celokupna velika borba se vodi oko toga koga će ljudska bića izabrati da obožavaju. Možda nijedne druge dve knjige u Bibliji ne daju nam bolju sliku o Božjem odgovoru na muziku na bogosluzenju nego Prva i Druga knjiga dnevnika.

Mi smo u toku ove sedmice naučili iz 2. Samuilove 23,1.2. i 2. Dnevnika 29,25. da je Bog usmeravao Davidov izbop muzike. Koliko bi to trebalo da nas uozbilji! Ako je Bog izbavio jedan celi narod iz ropstva da može da ga obožava i da bi On mogao da stanuje u njegovoj sredini (2. Mojsijeva 25,8), zar je moguće da On ne bi bio posebno pažljiv prema svakom obliku njihovog bogosluzbenog iskustva?

Prilikom posvećenja Hrama koji je podigao Solomun, Bog je snažno odvratio na određena događanja u toku službe posvećenja. Kada je stigao kovčeg zaveta, „i kada oni koji trubljahu u trube i koji pjevahu, složno jednjem glasom hvaljahu i slavljahu Gospoda, kada podizahu glas uz trube i kimvale i gusle, hvaleći Gospoda da je dobar, da je do vijeka milost njegova, tada se napuni oblaka dom Gospodnji, te ne mogahu sveštenici stajati da služe od oblaka, jer se slave Gospodnje napuni dom Božji.“ (2. Dnevnika 5,13.14) Ovo svakako daje novo značenje izrazu „davati hvalu“, zar ne?

Uzmi u obzir i ovo: Muzika na bogosluzenju nastavlja da bude najkontroverznija tema u današnjoj Crkvi. Pošto imamo plan muzičkog izražavanja u Bibliji, zašto ima toliko sukoba oko toga šta odgovara i šta ne odgovara svetosti bogosluzenja? Šta je to u muzici koja je bila izvođena prilikom posvećenja Hrama privuklo toliku Božju pažnju i navela da lično bude prisutan na tom bogosluzenju?

KORAK 3 – PRIMENI

Samo za učitelje: Pozovi vernike da odgovore na lična pitanja postavljena dole. Odvoji i vremena za one koji žele da raspravljaju o svojim odgovorima.

Pitanja za razmišljanje:

1. Božja lepota uvek ima neku svrhu, značenje, plemenitost. Ako su ljudi načinjeni po obličju Božjemu, zašto se borimo oko načina na koji izgledamo? Koliko je od te nesigurnosti nastalo pod uticajem svetovnih poruka o lepoti koja nije potvrđena u Bibliji?
2. Čitaj Psalam 139! Zašto je David toliko zadivljen Božjom stvaralačkom silom? Uzimajući u obzir Božju zastrašujuću sposobnost oblikovanja kada je stvarao ljudska bića, na koji način možemo postati bolji pristavi blaga koje nam je poverio, naših tela?
3. Pouka za četvrtak govori o Božjem nastojanju da stvori i ponovo stvori ljudska bića po svom obličju. Šta najviše sprečava Boga da dovrši svoje delo u našem životu? Koju ulogu Božja Reč ima u calom tvom procesu?

Pitanja za primenu:

1. Pouka za ovu sedmicu objašnjava da Božje oblikovanje može da bude i bolno. Koje aspekte vašeg karaktera Bog najviše treba da ulepšava? Da li mu to dozvoljavaš?

2. Kako možeš da pomogneš drugima da vide lepotu u sebi? Kako bi se mogli poslužiti Božjom Rečju da bismo im pokazali kakvu nam vrednost Bog pridaje?

Pitanja za svedočenje:

1. Duh proroštva piše: „Isus je pozvao svoje učenike da bi ih mogao poslati kao svoje svedoke, da objave svetu šta su videli i čuli od Njega. Njihova služba bila je najvažnija na koju su ikada ljudska bića bila posvana i stajala je odmah iza službe samoga Hrista.“ (DA 291) Koju lepotu vidite u Božjoj spremnosti da podeli taku visoke i plemenite odgovornosti s grešnim ljudskim bićima? Šta nam to govori o tome kako nas Bog gleda?

2. Koji deo Biblije je tebi najlepši? Izaberi jedan ili dva tebi najlepša teksta i govori o njima prijatelju koji ne mora da bude vernik. Kada budeš govorio, usredsredi se na one tekstove koji su samome tebi najviše pomogli u životu.

Samo za učitelje: Razgovaraj s vernicima u razredu o citatu iz pesme Džona Kitsa o istini. Neka ti odgovore na sledeća pitanja: Šta je na zemlji li na nebu lepše od istine? Kada budu odgovorili na to pitanje, razmotri posledice na grupe ljudi spomenute dole. Uvod u pouku za ovu sedmicu dao nam je uvid u deo poznate poeme Džona Kitsa o lepoti. Celi navod glasi: „Lepota je istina, istina je lepota; to je sve što znamo na zemlji, i sve što treba da znamo.“

U Jovanu 14,6. Isus je izlazio između ostaloga da je On Istina. Da li si to shvatio? Istina je Ličnost, Osoba. Ima li išta lepše, važnije, nego

upoznati Isusa? Uopšteno govoreći, kako bi život sledećih grupa ljudi mogao biti promenjen, ulepšan, prosvetljen istinom koja je u Isusu:

1. siročad
2. političari
3. tinejdžeri
4. vojni zapovednici i vojnici
5. bogataši
6. bolesni i smrtnici
7. bračni drugovi
8. roditelji
9. pastori
10. pravnici

Dvanaesta pouka

Ključni tekst: Jeremija 31,3.

Učenik će:

Saznati: Razmotri primere romantične ljubavi i bliskosti koji u opisani u Bibliji kao simbole odnosa koji Bog želi da uspostavi s nama.

Osetiti: Oseti bliskost i prisnost koju Bog želi da iskusimo u braku, ali i u svom odnosu s Njime.

Učiniti: Unaprediti razvoj romanse i bliskosti u odgovarajućem kontekstu.

Kratak pregled pouke:

I. Saznati: Romantični Bog

- A. Koje biblijske priče pokazuju kakvu važnost Bog pridaje romantičnoj ljubavi i braku?
- B. Kako Bog opisuje vrhunac svojih nastojanja da podrži romansu i da zadobije svoj narod za duhovnu bliskost sa sobom?

II. Osetiti: Vrt ljubavi

- A. Kako Pesma nad pesmama opisuje fizička i emocionalna zadovoljstva i bliskost zdravog bračnog odnosa?
- B. Kako se ti opisi prenose na bliskost koju Bog želi da iskusi s nama?
- C. Na koji način ljudi i žene koji još nisu sklopili brak mogu da spune svoje želje i potrebe za bliskošću?

III. Učiniti: Bliskost koja raste

- A. Koja vrsta aktivnosti i držanja unapređuje razvoj emocionalne i fizičke bliskosti?
- B. U kojem kontekstu se pojavljuje zdrava bliskost? Kakve zloupotrebe bliskosti su moguće i kako da se sačuvamo od tih zloupotreba?

Ukratko rečeno: Od prvog braka u Edemu pa sve do svadbe Jagnjetove u Otkrivenju, s mnogim izveštajima u međuvremenu, Biblija prikazuje svetost i lepotu romanse, ljubavi i bliskosti u zdravim odnosima.

KORAK 1 – MOTIVACIJA

Ključna zamisao o duhovnom rastenju: Bog je stvorio ljudska bića kao pojedince s beskrajnom sposobnošću da daju i primaju ljubav.

Samo za učitelje: Pošto je ova pouka prvenstveno o romantičnoj ljubavi između muža i žene, važno je da budemo osetljivi prema vernicima u razredu koji još nisu sklopili brak ili se nalaze u

ugroženim i nefunkcionalnim zajednicama. Usredsredi se na ljubav kao integralni deo svakod zdravog odnosa, umesto na pojedinosti. Nudimo dve mogućnosti kako da započnete:

Početna aktivnost: Zatraži od vernika da opišu, jednom rečju, svoj najsnažniji i najzdraviji odnos sa drugom osobom. Napiši te opise na tabli, ako je moguće, tako da posluže kao podsetnik razredu. Pozivajući se na listu na tabli, način uvod u pouku:

Zamislite kako bi to bilo kada biste mogli da uzmete snagu svih odnosa predstavljenih na tabli i da ih spojite u jedan odnos između vas i nekoga koji vam je poseban! Čak još divnije bi moglo biti kada biste taj odnos mogli zapečatiti nekim sredstvom za isključivanje svih negativnih uticaja. Zamislite stanje vrhunskog zadovoljstva koji biste tada uživali!

Početna aktivnost broj dva: Zatraži od razreda da navede karakteristike zdravog, pozitivnog odnosa u Bibliji: Avraama Sare, Jakova i Rahilje, Pavla i Timotija, Nojemine i Rute, i tako dalje. Razgovarajte o tome kako zdravi međusobni odnosi mogu da unaprede život.

KORAK 2 – ISTRAŽI

Samo za učitelje: Predstavi život kao skup odnosa u kojemu su interakcije više nego samo dela civilizacije i tolerancije. Život je izgradnja veza među ljudima u duhu podrške i bliskosti. Bog je stvorio ljudska bića sa sposobnošću da vole u izvesnoj meri onako kako On voli. Kada pokazujemo Božju vrstu ljubavi, obogaćujemo jedni druge i Božju Crkvu.

Komentar Biblije

I. Stvoreni da volimo

(Pročitaj tekst u 1. Mojsijevoj 1,27. u razredu!)

Postoji nit zavisnosti, odgovornosti i nege koja povezuje sve što je stvoreno – biljke sa životinjama, životinje sa čovekom, čoveka sa čovekom. Izolacija nije Božja zamisao o postojanju. Poslednjeg dana stvaranja, Bog je otišao korak dalje od međusobne zavisnosti kada je stvorio čoveka i ženu: oni su bili slični, a ipak tako različiti; dva bića koja se nadopunjavaju i povezuju međusobno na nivou koji druga stvorenja nisu u stanju da dostignu. Ljubav koju čovek i žena gaje jedno prema drugome bila je duplikat Božje ljubavi prema njima. Bilo je to osećanje koje je raslo i jačalo, zato što su i Adam i Eva gajili i negovali svoj odnos. Čoveku i ženi je blo dato da vode brigu jedno o drugome, da se međusobno nadopunjuju.

Ljubav je bila toliko ugrađena u ljudske odnose da je postojala u ljudskom srcu i posle nailaska greha. Ljubav je izašla iz Edema zajedno s Adamom i Evom i sve od tada je zadržavala ljudski rod da se ne istrebi međusobno. Bez obzira koliko zla postoji u ovom svetu, postoji često i dovoljno dobra da nam pomogne da cenimo život.

Međusobna zavisnost, podrška u razdobljima bola, empatija i simpatija – sve su to izražavanja ljubavi, ne samo među ljudskim bićima, već i između Boga i pripadnika ljudskog roda. Bog je stvorio ljude po svom obličju – da budu i da čine po ugledu na Boga. Čak i kada je čovečanstvo zgrešilo, Bog ga nije lišio takve sličnosti. Koji veći izraz ljubavi je mogao dati ljudima koji su sagrešili nego da im ostavi ljubav u srcu?

Razmotri i ovo: Sotona je svestan važnosti ljubavi u našem životu. On nastoji da omete međusobne odnose u ljubavi i da ojača i

unapredi sebičnost. Koje okolnosti ste morali da savladate da biste pokazali ljubav iako se niste stvarno osećali sposobni da volite? Zašto je važno da shvatimo ljubav kao načelo, a ne samo kao osećanje?

II. Pozvani da volimo

(Pročitaj tekst u 1. Mojsijevoj 2,23 u razredu!)

Život je snop odnosa i veza – između tebe tvog bračnog druga, deteta i roditelja, Boga, posla, prijatelja ili kućnog ljubimca. Što su snažniji i zdraviji tvoji odnosi, to je i život ispunjeniji i zadovoljniji.

Ljubav, u ovom ili onom obliku, predstavlja srž ispunjenog života. Isus je to naglasio kada je rekao: „Ljubi Gospoda Boga svojega svim srcem svojim, svom dušom svojom i svom misli svojom!“ Ovo je prva i najveća zapovest. A druga je kao i ova: Ljubi bližnjega svojega kao samoga sebe! (Matej 22,37-39) Isus stvarno nije mogao da se izrazi jednostavnije. On kaže da izgradnja i održavanje dobrih međusobnih odnosa treba da bude prioritet svakog hrišćanina.

Razmotri i ovo: Bog je prvo stvorio Adama, a onda, videći da mu je potreban drug, stvorio je i Evu. Zašto misliš da ih Bog, u svom sveznanju, nije stvorio zajedno? Da li je stvaranje Eve posle Adama pomoglo njima da unaprede svoju ljubav? Na koji način?

II. Izabrani da budemo voljeni
(Čitaj tekst u Isaiji 62,5. u razredu!)

Kada je razgovarao s Jovanom o svojim planovima i željama da unapredi svoju Crkvu, Bog se poslužio slikom savršenog braka da

opiše svoj odnos sa svojim narodom. Bog zna da ćemo mi, zbog svoje urođene težnje da volimo i da budemo voljeni razumeti ovu analogiju i biti u stanju da mnogo jasnije sagledamo Božje karakteristike.

I što je još važnije, Bog se služi ovom slikom i dalje. On kaže da je Njegova ljubav slična ljubavi čoveka prema svojoj nevesti – ne ženi posle mnogo godina, kada ljubav može i da ohladni, već prema nevesti. To je ta prva vatra ljubavi koja je željna da ugodni, radosna da oprostni, brza da previdi greške. Bog kaže da je Njegova ljubav sličnija ljubavi u toku trajnog medenog meseca – da se pokazuje svakoga dana, u svako vreme. Zamislite tako nešto! To nije odnos tolerancije ili kompromisa, čak ni odnos međusobnih interesa i koristi; to je odnos duboke bliskosti i staranja i ljubavi jednoga prema drugome.

Bog čezne da obnovi odnos ljubavi s nama. On nas već voli; pitanje je da li i mi volimo Njega?

Uzmi i ovo u obzir: U toku ove sedmice naučili smo da smo stvoreni za ljubav, pozvani da volimo i izabrani da budemo voljeni. Kako bismo bolje mogli odražavati Božju ljubav u svojoj porodici? Među svojim saradnicima? U svojoj crkvi?

Bog Crkvu naziva svojom nevestom. Koji su to načini da i mi održimo istu vrstu ljubavi i oduševljenja u odnosu na našega Boga?

KORAK 3 – PRIMENI

Samo za učitelje: Posluži se ovim elom pouke da pozoveš razred da u Bibliji otkrije načela i strategije međusobnih odnosa. Podeli razred u dve grupe da proučite sledeće tekstove. Skupite se zatim ponovo da razmotrite šta ste ustanovili.

A. Adamov govor kada je prvi put ugledao Evu (1. Mojsijeva 2,18-25) bio je izrečen dok se on još nalazio u bezgrešnom stanju, dok je još savršeno odražavao svoga Stvoritelja. U tom čistom nesebičnom stanju bio je sposoban da spontano prikaže sve pozitivne karakteristike svog jedinstva sa Evom. Koju pouku bismo mogli da izvučemo iz ovog stiha i da tako ojačano svoje međusobne odnose? Kako uspostavljajte bližeg odnosa sa Hristom obogaćuje naše međusobne odnose?

B. Matej 26,6-13. To je događaj u kojemu Isus naizgled odobrava ljubav koja se izražava odbacivanjem saveta zdravog razuma. Kako bi se mogla objasniti Isusova reakcija? U kakvim situacijama se ovakvi neobični potezi ljubavi mogu razumeti i odobriti?

KORAK 4 – STVORI

Samo za učitelje: Ovo je prilika za vernike u razredu da ispitaju praktične načine da primene zamisli naučene u pouci.

Aktivnost: Zatraži od vernika da navedu načine za jačanje međusobnih odnosa u okviru mesne crkve. Evo nekoliko primera:

- A. Pripremite večernji program. U toku te večeri osigurajte besplatno čuvanje dece da bi roditelji mogli da provedu neko vreme zajedno.
- B. Društeno veče za neudate i neoženjene. Obrazujte odbor pod crkvenom upravom da koordinira organizovanje ovakvih skupova u redovnim razmacima.
- C. Večeri otac/sin i majka/kćerka. Pronađite načine da se ojačaju porodične veze.

Trinaesta pouka

Ključni tekst: Otkrivenje 22,12.

Učenici će:

Saznati: Navedi biblijska obećanja i uveravanja o drugom Hristovom dolasku.

Osetiti: Opiši blizinu i znake Hristovog drugog dolaska.

Učiniti: Aktivno očekuj Njegov dolazak, koristeći vreme koje ti još preostaje.

Kratak pregled pouke:

- I. Saznati: Dolazi ponovo
  - A. Zašto verujemo da će Isus ponovo doći u fizičkom, doslovnom smislu?
  - B. Koliko dugo već imamo obećanje o Isusovom drugom dolasku? Zašto verujemo da će to biti skoro?
  - C. Koje je veza između Hristove smrti i Njegovog ponovnog dolaska i zašto su te veze tako važne hrišćanima koji danas žive?

II. Osetiti: Dolazi uskoro

- A. Zašto je važno da živimo svesni Hristovog skorog dolaska iako izgleda da je bio odložen?
- B. Koju vrstu osećanja budu u tebi skori Hristov dolazak?

III. Učiniti: Iskoristiti vreme

- A. Koje vrste aktivnosti su važne dok čekamo Hristov drug dolazak?
- B. Kojih sklonosti koje mogu da prate čekanje i prividno odlaganje Njegovog dolaska, moramo da se čuvamo?

Ukratko rečeno: Od pada u greh pa na dalje, stanovnicima Zemlje se ukazuje na vreme kada će Bog doći da donese pravdu, očišćenje i konačno rešenje problema greha. Hristos je ponovio to obećanje i uveravao nas da je Njegov dolazak blizu. Iako nam izgleda da je odložen, potrebno je da ostanemo budni i spremni za dan i čas Njegovog povratka.

KORAK 1 – MOTIVACIJA

Ključna zamisao o duhovnom rastenju: Kao adventistički hrišćani važno je da ostanemo usredsređeni na drugi Hristov dolazak. Pošto smo tako mnogo godina čekali na Njegov drugi dolazak, bilo bi nam inače lako da prestanemo biti željni Njegovog dolaska.

Samo za učitelje: Središte ove pouke je ponovno jačanje nade u Hristov dolazak – nade koju delimo zajednički kao Crkva i pojedinačno kao vernici.

Razmislite kolika je vremenska razlika između nas koji postojimo samo kratko vreme i Boga koji od večnih vremena najavljuje Hristov dolazak. Možemo li stvarno zamisliti koliko se to vreme odužilo za Boga? Može li nam svest o tome koliko je ograničeno naše shvatanje vremena pomoći da strpljivije čekamo Hristov povratak?

KORAK 2 – ISTRAŽI

Samo za učitelje: Cilj ovog dela pouke je da nam pruži priliku da ispitamo sebe kao narod koji očekuje Hristov drugi dolazak. Najvažnija područja ispitivanja biće područje naših prioriteta, našeg ponašanja, naših odgovornosti.

Razočarenje potiče iz naše nesposobnosti da proreknemo li da kontrolišemo budućnost. Kao hrišćani koji očekuju Hrista, mi smo ljudi koji su čekali generacijama da se Hristos pojavi. Kako da rešimo neizbeživo razočarenje povezano s čekanjem?

Komentar Biblije

I. Zato što je tako rekao

(Čitaj tekst u Jovanu 14,1-4. u razredu!)

Kada ste nešto dugo vremena čekali, teško vam je da ostanete usredsređeni na čekanje. Nešto drugo lako može da privuče vašu pažnju, posebno ako je pred vašim očima i hitno. Ponekad se možete toliko umoriti od čekanja da potpuno odustajete. Isto je tako i s čekanjem na drugi Hristov dolazak. Tako dugo smo već čekali da nas lako skreću s puta životne odgovornosti, da lako zaboravljamo i nadu i uzbuđenje koje nas obuzima dok mislimo o Njegovom pojavljivanju. Često dozvoljavamo sebi da postanemo zadovoljni svojim zemaljskim životom i odgovornostima, svojim poslom, hipotekama, obrazovanjem, i tako dalje. Sve to ispunjava naše vreme i naše misli. Jedini način da zadržimo svoju nadu je ostanemo usredsređeni na Isusa. Važno je da stalno u svojim mislima i u svom srcu osvežavamo Njegovo obećanje da će doći i odvesti nas kući. Pošto je rekao da će opet doći, On će to zaista i učiniti. Nema nesigurnosti u Njegovim rečima. On je zasta rekao: „Evo ću doći skoro!“

Učenici su čuli te reči i poverovali. Kakvo bi gubljenje vremena ble sve te godine koje su proveli sa Isusom da nisu poverovali u Njegovo obećanje da će ponovo doći! Kako b nastavili posao koji je Isus započeo da nisu verovali u Njegovo dolazak? Oni su bl u stanju da savladaju teškoće, da se čak suoče i sa smrću, zato što su ozbljno shvatili Njegovo obećanje. Bez tog obećanja, a posebno zbog svog razumevanja smrti, kakva nada bi nam preostala?

Razmotri i ovo: Kada ne bi bilo drugog dolaska, da li biste se uopšte trudili da budete slični Hristu? Zašto tako mislite?

Kao hrišćanima, naše verovanje u drugi Hristov dolazak daje nam nadu iako se suočavamo s teškim okolnostima. Kada vam je vaša vera pomogla da se suočite s teškim okolnostima?

II. Živi kao što veruješ

(Čitaj tekst u Mateju 28,16-20. u razredu!)

Crkva koja čeka treba da učini i nešto više nego da samo čeka i da veruje da će Isus ponovo doći. Kada bi Isus danas došao i kada bi vas upitao šta radite, ne bi bilo dovoljno da kažete da strpljivo čekate na Njega. Nije dovoljno samo verovati u teologiju Crkve ili vući u ravnopravnom jarmu braka ili se samo čuvati svetovnih iskušenja. Isus nas poziva da budemo aktivna Crkva. On poziva svakoga od nas da budemo Njegovi učenici. Mi moramo da učinimo mnogo više nego da samo osiguramo svoje spasenje; treba da budemo zainteresovani za spasenje bližnjih!

Naša Crkva svojim imenom i svojim osnovnim verovanjima treba da bude Crkva koja aktivno učestvuje u izvršavanju evanđeoskog naloga. Kao njeni vernici, mi treba da prihvatimo evanđeoski nalog kao da je nama upućen. Kako živimo i kako odgovaramo na evanđeoski nalog je nešto što nas obeležava kao hrišćane koji čekaju Hrista.

Učenici u prvoj hrišćanskoj Crkvi su naš primer. Pokrenuti svojom nadom u drugi Hristov dolazak, propovedanje evanđelja i svedočenje su proglasili svojim prioritetnim aktivnostima. U to su uključili cele sebe i sve svoje zemaljsko blago. I, kao odgovor, mnogi su se priključili njihovim delatnostima. Poslovni plan prve Crkve bio je vrlo jednostavan, njihova strategija isto tako. I Crkva bi promašila cilj da nije bilo njenog ponašanja i njenih aktivnosti. Sve što su govorili i činili bilo je usredsređeno na nadu u Isusov skori dolazak.

Razmotri i ovo: Zašto misliš da je Isus toliko odložio svoj dolazak? Ili je i samo pitanje pogrešno postavljeno?

Nije dovoljno da jednostavno čekamo i očekujemo Hristov dolazak. Mi se moramo pripremiti za poslednja vremena, moramo da uvek budemo spremni, uvek aktivni. Na koje načine se možemo pripremiti za drugi dolazak?

Zamislite da nikada niste ni čuli za evanđelje. Onda ste otkrili da vas Bog voli. On je poslao svoga Sina da umre za vas. On će ponovo doći da vam da večni život. Zamislite uzbuđenje koje vas je obuzelo kada ste dobili tu vest. Kako da zadržimo to isto držanje i to oduševljenje Njegovim dolaskom?

KORAK 3 - PRIMENI

Samo za učitelje: Ovaj deo pouke se usredsređuje na pitanje kako svaki pojedinačni hrišćanin treba da živi dok čeka na Hristov dolazak. Učini to razmatrajući Isusov život na zemlji. Privlačeći pažnju na Isusov život na zemlji, pozovi razred da navede načine kojima bi pokazali mnogo pozitivniji pristup životu.

Razmotri Isusov život: Četiri Evanđelja nam pričaju tu priču iz četiri perspektive, ali, bez obzira koju perspektivu proučavate, Isusov život je potrajao samo jednu trećinu prosečnog ljudskog života. Njegova služba od oko tri i po godine mnogo je kraća od naše službe. Ipak, Njegovih nekoliko godina je imalo snažnijeg uticaja na ljude nego hiljade godina ostale istorije.

Misli o jednostavnim načinima da i ti poživiš načinom života u kojemu bi svako želeo da učestvuje. Posluži se sledećim pitanjima da počneš: Koja je tvoja misija kao hrišćanina koji očekuje Hrista? Šta činiš da obaviš svoju misiju? Koju ulogu ima nada u tvom životu? Koje lične pozitivne karakterne osobine mogu da ti pomognu u postizanju tvojih ciljeva?

KORAK 4 – STVORI

Samo za učelje: Kada zajednički raspravljamo o temi pozitivnog, optimističkog života, na primer, u razredu, lako se ispunjavamo oduševljenjem. Ali, posle nekoliko sedmica, motivacija se gasi. Zaposleni smo odgovornostma, pa zaboravljamo prioritete. Zato je važno za svakoga od nas da ima svoje lično sredstvo motivacije, ili podsetnik kako treba da izgleda naš život. Nama je potreban opipljiv način da se održimo na pravom putu.

Aktivnost: Čitaj tekst u Avakumu 3,17.18! Onda zamoli vernike u razredu da provedu nekoliko trenutaka u ličnom razmišljanju. Neka razred pronađe praktičan način da zadrži pozitivnu perspektivu, koja će mu pomoći da ostane na pravom putu i u trenucima obeshrabrenja i nevolja.

Prevod završen: 16. novembra 2011. godine

Preveo: Milan Šušljić